

**Maresme
Circular**

(re)fem el futur

 Consorci de Residus
del Maresme

Annex-1

INFORME DE TRACTAMENT DE RESTES NO EXTRETES DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA A CA LA MADRONA (PARC CIRCULAR MATARÓ-MARESME)

INFORME TRACTAMENT DE RESTES NO
EXTRETES DE LA INTERVENCIÓ
ARQUEOLÒGICA A CA LA MADRONA (PARC
CIRCULAR MATARÓ MARESME)

Parc Circular Mataró-Maresme

Mataró, El Maresme

Gener 2023

BAULA Recerca Arqueològica SL

Tel. 686871938

CIF. B55265391

<http://www.baulaarqueologia.com/>

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a cursive representation of the name.

Jordi Ardiaca Rodríguez

Barcelona, febrer 2023

FITXA TÈCNICA

Nom del jaciment: Ca la Madrona.

Nº de referència de la resolució: 437 K121 N-425 2022-2-37836, 437 K121 N-425 2022-6-38742, 437 k121 n-425 2023-1-39123

Sigla d'inventari: MAD.21.número d'UE. diferencial

Municipi: Mataró

Comarca: El Maresme

Coordenades UTM: UTM ETRS89: X 454402.5 m / Y 4600277.5 m

s.n.m: entre 83,12 msnm i 70,68 msnm

Superfície avaluada: 7.348,38 metres quadrats

Tipus d'intervenció: Preventiva

Tipus d'activitat: Excavació

Cronologia: Romà i medieval

Dates d'execució: Del 21 de juny de 2022 fins al 17 de febrer de 2023.

Promotor: Consorci per al Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme

Lloc de dipòsit temporal: Magatzems de l'empresa Baula Recerca Arqueològica S.L.

Empresa: Baula Recerca Arqueològica S.L.

Coordinadora: Dolors Codina i Reina

Director: Jordi Ardiaca Rodríguez

Tècniques de suport: Anna Martí i Ferragut i Isabel Muñoz Olmos

Antropòloga: Maria Francesca Pullia

Dibuixants: Jordi Ardiaca Rodríguez, Anna Martí i Ferragut, Isabel Muñoz Olmos.

Auxiliars: Irene Duaigües, Adrián Díaz, Arianna Salonia, David Cañelles, Joel Blanco, Àlex Mas, Clàudia Chica, Anna Francès, Bruno Engel, Dani Ortensi, Irene Bernad, Marc Larumbe, Yaiza Rodriguez, Judith Castillo, Carla Baumann, Marilou Courad, Júlia Rubio, Ainhoa Dapena, Pau Moraza, Oriol Maya, German Estrada, Sergi Segura, Alastair George Appleby, Marc Ollé.

Redactors/es de l'informe: Jordi Ardiaca Rodríguez

Paraules clau: Cristalleries Mataró, Ca la Madrona, edifici romà, camí, *lacus*, retalls de dolia, necròpolis, tombes antropomorfes.

Resum: Amb motiu de la futura construcció del Parc Circular Mataró - Maresme, als terrenys de l'antiga masia de Ca la Madrona, que a inicis dels anys seixanta del segle passat van ser comprats per les Cristalleries Mataró, per instal·lar la nova fàbrica, es va realitzar un control arqueològic mitjançant diverses rases per detectar restes d'interès arqueològic. Fruit de l'observació d'estructures i estratigrafia d'època romana i medieval en gran part del solar, a l'estiu del 2021 es va procedir a la retirada de terres superficials fins a l'inici de l'estratigrafia d'interès arqueològic, allà on es conservava, començant l'excavació manual de totes les restes del solar a l'octubre del mateix any fins a finals de març de 2022. Va caldre una segona intervenció que es va iniciar al 21 de juny de 2022, i que continuarà fins al 17 de febrer de 2023.

Fruit dels rebaixos efectuats per la construcció de la Cristalleria Mataró, conservàvem dos sectors amb restes, separats entre ells per un gran rebaix, i amb una alçada tres metres més baixa a la part inferior.

En aquesta plataforma inferior hem documentat, una necròpolis tardoantiga, que talla les amortitzacions d'una *cella vinaria*, un *lacus* i un retall de contrapès. Aquest *torcularia*, es va construir cap a època flàvia, perdurant fins a finals del segle IV o inicis del V (resta pendent l'inventari pertinent per ajustar al màxim la cronologia de totes les estructures documentades). Aquest *torcularium* es construeix al damunt d'un camp de vinyes i aquestes amortitzaven una necròpolis d'inicis del segle I dC, amb deu individus.

A la part superior del jaciment, s'ha documentat un camí amb reparacions de finals del segle V- inicis del VI. A l'est d'aquest camí, se situa una necròpolis, on hem excavat vint-i-cinc tombes la majoria infantils, amb diverses tipologies d'enterrament. A l'oest del camí localitzem un edifici amb un accés obert al camí, aquest està relacionat amb la necròpolis, ja que perdura mentre

s'enterren individus, però a causa del seu estat de conservació no podem acabar de definir l'ús exacte de l'edifici.

A la part central trobem una vinya medieval, del segle XIV, amb un dipòsit o cub, per sota seu tenim una segona necròpolis on hem excavat cinquanta-set individus, que s'enterren en tres fases superposades, totes elles en un període de temps molt curt, que anirà del segle V a inicis del segle VI dC.

A l'oest del jaciment tenim un edifici romà amb cinc àmbits, on hem excavat els estrats d'amortització general, tot i partir un arrasament fins a nivells de fonamentació, que es dificulta dir la seva funció. Aquest edifici no es va edificar d'un sol cop, hem observat tres fases. La primera d'època flàvia, estaria constituït per un únic àmbit en la cantonada nord-oest, poc després l'àmbit es remodelarà fent-lo amb unes mides més grans i si li fan murs nous a l'est i al sud, mantenint el mur nord previ, el mur de tancament per la cara oest es va destruir amb les construccions de les naus del polígon.

Aquest àmbit continuarà així fins al baix imperi, moment en què s'aixeca un gran edifici amb quatre àmbits més, amb unes mesures de quinze peus d'amplada. L'edifici s'amortitzarà a finals del segle V o inicis del segle VI, perdurant poc.

En la cantonada sud-est, se li recolzarà un nou àmbit un cop s'hagi abandonat en gran part l'edifici. Aquest nou àmbit funcionarà durant la primera meitat del segle VI. Es construirà amb uns murs de tècnica molt es precària, i amb materials reaprofitats de construccions anteriors. Es va documentar una llar de foc, una sitja, i un pedaç de paviment d'*opus signinum* que interpretem com una zona on es trapitjaria el raïm o se situaria una petita premsa de torsió, ja que al costat es va localitzar un *lacus*.

Fitxa tècnica.....	pàg. 03
1- Introducció	pàg. 07
2- Marc geogràfic i àmbit d'intervenció	pàg. 08
3- Antecedents històrics i arqueològics	pàg. 10
4- Metodologia	pàg. 18
5-Treballs realitzats	pàg. 19
5.1 Descripció de les estructures afectades	pàg. 21
5.2 Estructures a desmuntar i traslladar	pàg. 22
5.3 Estructures a desmuntar	pàg. 30
5.4 Relació d'estructures afectades	pàg. 71
6-Conclusions	pàg. 74
7-Bibliografia	pàg. 76
ANNEXOS	
- Planimetria	pàg. 80

1. INTRODUCCIÓ

El present informe fa referència a l'excavació arqueològica efectuada al parc Circular de Mataró - Maresme als terrenys de l'antiga masia de Ca la Madrona, iniciada el dia 13 de juny de 2022 i que encara està en curs.

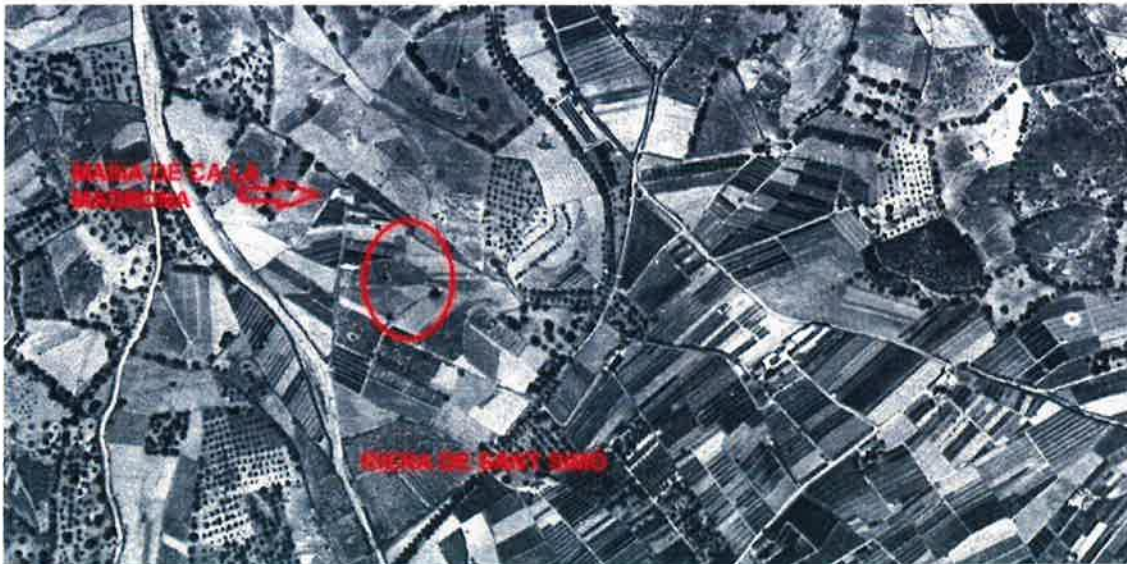
L'informe de tractament de restes no extretes, es presenta per demanar el desmuntatge total de les diverses estructures documentades. Hem de tenir present que en els dos informes de tractaments de restes presentats amb anterioritat, tan sols es van incloure les estructures positives de la plataforma inferior, que ja des de bon començament els tècnics de patrimoni de l'Ajuntament de Mataró van descartar la seva conservació, i els murs d'època medieval de la plataforma superior, la resta d'estructures entrades als informes, i les més nombroses, eren estructures negatives.

Les tasques arqueològiques realitzades han estat dirigides per l'arqueòleg Jordi Ardiaca Rodríguez de l'empresa Baula Recerca Arqueològica S.L., amb la coordinació de l'arqueòloga Dolors Codina Reina, d'acord amb la corresponent resolució de la direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya 437 K121 N-425 2022-2-37836 que arribava fins a l'11 de novembre de 2022, sent necessària una pròrroga fins al 31 de gener de 2023 amb número de resolució 437 K121 N-425 2022-6-38742. Per últim es demana una nova pròrroga entre el 01 i el 17 de febrer de 2023. El promotor d'aquest treball és el Consorci per al Tractament Residus Sòlids Urbans del Maresme.

Tots els treballs arqueològics han estat supervisats per l'arqueòleg municipal de Mataró, el Doctor Joaquim García i Roselló conjuntament amb l'arqueòleg territorial de la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Antoni Martín i Oliveras, Gemma Hernández i Magí i Miret.

2. MARC GEOGRÀFIC I ÀMBIT D'INTERVENCIÓ

L'indret del qual és objecte el present projecte d'intervenció arqueològica està delimitat pels carrers Foneria i el camí de Ca la Madrona al nord i el carrer del Vapor Gordils al sud, al polígon de la Mata - Rocafonda de Mataró, en el solar on hi havia hagut l'antiga fàbrica de "Cristalerías Mataró".

Imatge del vol aeri de 1946, amb el solar d'actuació encerclat.

Les coordenades UTM són: UTM31N/ETRS89: X 454402.5 m / Y 4600277.5 m.

La parcel·la té un pendent cap el mar en l'eix nord - sud, amb cotes al carrer de la Foneria de 83,12 msnm i de 70,68 msnm al carrer del Vapor Gordils, amb una diferència altimètrica 12,44 m.

Plànol amb la superposició del vol aeri de 1946 i el topogràfic actual.

Plànol topogràfic actual de situació del solar, objecte dels treballs.

3. ANTECEDENTS HISTÒRICS

El Maresme, i en particular la zona de Mataró, patiran durant el segle II aC fins a mitjans del segle I aC un procés transformador socioeconòmic, que en diversos graus d'afectació es produirà a altres contrades de Catalunya. Aquest procés de romanització causarà que es passi d'una ocupació territorial en poblats situats a la Serralada Litoral a un paisatge romanitzat, on la fundació d'*Illuro* vers el primer terç del segle I aC per pobladors itàlics tindrà un paper cabdal. El territori (*ager*) també serà ocupat i explotat, amb un seguit de vil·les i establiments agropecuaris, amb una important producció vinària, que s'integrarà en les estructures econòmiques de món romà.

Veiem en aquest període del segle II aC un augment a la zona de nous assentaments indígenes, situats en els vessants dels turons i a prop dels cursos d'aigua, com Can Balençó a Mataró, on els diversos espais domèstics s'articulen entorn d'espais oberts. Però la nova explotació econòmica del territori tingué com a conseqüència un augment de la capacitat productiva i una extensió de l'ús de la moneda en aquestes dates (Pujol, García 1994; Revilla, Miret 1995; Olesti 2000), sense oblidar que tot això també pot respondre alhora a una pressió fiscal del govern romà, que podria comportar un estímul en la producció.

Observarem un increment en el territori de les estructures d'emmagatzematge, ja sigui en sitges, de tradició ibèrica, o bé en *dolium*, de tradició romana, com és el cas de Can Bartomeu, Can Pons o Cases del Racó a Mataró (Revilla 2004), amb una cultura material híbrida. A mesura que avança la romanització en aquesta zona veurem un descens del nombre de sitges que interpretem en una implantació majoritària del conreu de la vinya, amb l'obertura de nous camps, amb aterassaments, drenatges, i centuriacions del territori (Olesti 2010).

Per estructurar el territori i controlar-lo els romans construiran la Via Sèrgia o via de Papers, que anava de la Mataró actual fins a Vic, torres de guaita com la Torrassa del Moro, la posterior construcció del ramal de la Via Augusta i d'altres torres de guaita com la de Mata al turó d'Onofre Arnau a Mataró.

En tot aquest procés de romanització va influir la creació de l'assentament romà-republicà de Ca l'Arnau - Can Mateu, descobert el 1997. La progressiva decadència dels poblats laietans fa que es creïn nous assentaments a la plana amb elements material constructius i vaixel·la de procedència híbrida (indígena i romana). Serà en aquest context que s'emmarca la creació en època tardorepublicana de la vil·la de Torre Llauder i la de Can Rafart i explotacions agràries com la dels Caputxins a Mataró.

L'origen de la ciutat de Mataró cal situar la seva fundació en algun moment del primer terç del segle I aC (Olesti 2010), se suposa que com a continuació, a la plana, del poblat ibèric del Turó de Burriac, del qual es pensa que va heretar el nom de Ilduro, conegut per les emissions monetàries ibèriques de la seca activa en els segles II i I aC. La ciutat es va establir en una petita elevació entre dues rieres (la Riera i el Rierot). Rebrà la categoria jurídica de *Municipium* amb el nom d'Ilduro, amb diverses vil·les i establiment agropecuari en el seu *ager*.

El municipi va entrar en decadència al segle III dC de la que no es recuperà, tot i mantenir-se com un nucli urbà secundari.

No serà fins al segle IX que tornem a trobar l'existència de Mataró sota el topònim d'Alarona, un petit nucli poblacional que en algun moment es va anomenar *Civitas Fracta* i que va ser la llavor del Mataró medieval, estructurat en aquest moment entorn de la basílica de Santa Maria, sota els senyors feudals del Castell de Mata, el 1424 va passar a ser carrer de Barcelona per decret del rei Alfons el Magnànim i va trencar el jou del feudalisme. Ferran el Catòlic atorga el 1480 el privilegi d'incorporació a la corona, que implicava la formació d'un consell de la Vila.

El nom de *Civitas Fracta*, d'origen desconegut, va ser suplantat pel de Mataró, nom d'una torre o castell construït en un turó de llevant del terme, dit també de la Mata, i més modernament, castell d'Onofre Arnau, al qual pertanyia la Vila, juntament amb Sant Andreu i Sant Vicenç de Llavaneres.

Al segle XVI Mataró era una petita Vila medieval edificada entorn de Santa Maria i de la plaça Gran. El seu creixement econòmic i demogràfic va fer necessari, i alhora possibles, la construcció de la muralla i la incorporació de

nous espais urbans. Aquesta es va fer entre 1569 i el 1600, passant per períodes de mancances econòmiques i de disputes sobre el seu traçat que havia de seguir, com les queixes dels veïns i propietaris de la zona del Camí Ral, en quedar exclosos del perímetre.

A la segona meitat del segle XVII la Vila creix, i la burgesia mataronina iniciarà la construcció de casals amb cellers, botigues i magatzems. La Vila construirà nous equipaments religiosos i cívics, com la Basílica de Santa Maria, la Casa de la Ciutat i l'Hospital.

El 1702 Felip V li atorgà el títol de Ciutat, durant la guerra de Successió fou la primera a reconèixer el rei l'Arxiduc Carles d'Àustria. Erigida en cap de corregiment (1716), s'aprofitarà del comerç colonial al segle XVIII per creixement econòmic i social amb 9.943 habitants.

Mataró patir l'entrada cruenta dels francesos la diada de Corpus de 1808, en el marc de la Guerra del Francès. En generalitzar-se l'ús del vapor com a font d'energia al segle XIX, Mataró no serà aliena i el 1840 fou instal·lada la primera filatura moguda amb aquesta tecnologia.

El 1848 hi fou inaugurada la primera via fèrria de la península que l'unia amb Barcelona. Al llarg del segle XIX anirà incorporant aquells avenços com l'enllumenat de gas, el 1855, la xarxa moderna de clavegueres, el 1894, l'enllumenat elèctric el 1899. Acabant el segle amb uns vint mil habitants.

Al segle XX es va desviar la riera de Cirera, que deixa de travessar la població el 1918. A la segona meitat del segle XX anirà rebent onades migratòries de la resta de l'estat Espanyol, que causen una expansió urbanística amb nous barris, i la construcció de diversos polígons industrials.

En el solar on s'ha realitzat la intervenció hi havia situada la Cristalleria Mataró, que tenia el seu origen en una empresa d'iniciativa privada anomenada *Juan, Estanyol y Compañia*, creada el 1919 per Pau Pi, Josep Juan i Timoteu Estanyol, sota l'impuls de Josep Ros i Serra, artesà del vidre. El 1925 passarà a ser una cooperativa amb el nom inicial *Fundación José Ros Serra*, ja que durant la dictadura de Primo de Rivera no estava permès treballar com a col·lectivitat declarada. Els estatuts de la col·lectivitat foren redactats per Joan

Peiró el 1934, ja amb la República. En Joan Peiró assumí la presidència de la Cooperativa durant tota la República i durant la Guerra Civil, exceptuant els mesos en què actuà com a Ministre d'Indústria en el Govern de Largo Caballero durant la Guerra (novembre 1936 - maig 1937). Va ser afusellat pel bàndol franquista el 24 de juliol de 1942 a Paterna.

El 1925 la cooperativa produïa entre 5.000 i 6.000 bombetes diàries, passant a ser el 1933 entre les 40.000 i 45.000 bombetes diàries, arribant a ser la productora més gran de bombetes de l'Estat Espanyol. Al llarg de la seva història a més de bombetes va fabricar termòmetres, tulipes i pantalles de làmpades, ampul·les, gots, objectes decoratius, etc. Tot i que durant la seva història la major part de la producció era manual (vidre bufat amb canya pels vidriers), alguns productes com les bombetes, s'arriben a fer amb màquines automàtiques.

Entre les seves fites, hi figura el bastiment d'una ampla obra social i cultural, amb una escola racionalista, un grup de cultura, equips d'esport, una mutualitat, un economat, etc. Tot i el seu tarannà anarquista, la cooperativa aconseguí resistir tots els alts i baixos polítics del segle XX, mantenint el seu ideari i estructura social, tot i que van quedar pel camí l'escola i altres projectes.

La fàbrica i seu de la cooperativa, estava situada al carrer del Rierot de Mataró (el pròpiament dit "Forn del Vidre"). Als anys setanta es va obrir una moderna fàbrica al carrer Foneria núm. 9 de l'actual polígon industrial de Mata-Rocafonda. Durant uns anys es va mantenir activitat a les dues instal·lacions, fins que als anys noranta es va tancar i enderrocar la vella fàbrica del Rierot, on actualment hi ha una plaça anomenada "plaça del Forn del Vidre". Altres locals relacionats, foren l'escola al carrer Prat de la Riba, i l'Economat al carrer Moreto, així com una nau al Passatge del Verdet.

Imatges cedides per Joan d'excavacions Iluro, dels rebaixos efectuats als setanta del segle XX per l'ampliació de la fàbrica Cristalleries Mataró, efectuats pel seu pare.

Fruit de la conjuntura productiva del sector del vidre i la globalització econòmica, afegit a hàndicaps estructurals de la mateixa cooperativa que no van ajudar a afrontar-ho tot plegat de manera adient, va entrar en una llarga però sostinguda etapa de declivi econòmic a les darreries del segle XX i primers anys del XXI.

L'any 2005, coincidint amb la celebració del seu 85è aniversari, la cooperativa va presentar un pla d'inversions per adequar el procés de producció a les noves tecnologies. Aquell any l'empresa destinava el 40% de la producció a l'exportació, amb clients com Osram o Philips. Poc després va rebre la visita del llavors ministre d'Indústria, José Montilla.

Finalment, a causa de la crisi financera, la caiguda del consum i la pèrdua del mercat americà, va tancar la seva activitat vidriera el novembre de 2008, suspent els contractes dels 80 treballadors de la cooperativa.

L'any 2009 la cooperativa féu donació del seu fons de més de 400 peces de vidre artístic (realitzat al llarg dels anys pels socis cooperativistes vidriers) i del seu fons documental a l'Ajuntament de Mataró. Durant l'any 2011 es feu una exposició d'aquests fons al Museu de Mataró que va permetre recórrer la història de la cooperativa mitjançant documents històrics, fotografies, peces originals i pel·lícules antigues que mostraven les activitats socials.

Amb anterioritat a la construcció de les naus de la Cristalleria Mataró en els anys setanta del segle passat, aquesta era una zona dedicada als correus de l'horta i la vinya situats a prop de l'antiga masia de Ca la Madrona.

El jaciment és conegut des del 1817, quan l'autor anònim de "Mataró a trozos...", donat a conèixer per Víctor Balaguer el 1860 dins de "Historia de Cataluña y de la Corona de Aragón" vol. I pàg. 153 el 1860, descriu que hi havien sepultures en abundància. Més tard Josep Maria Pellicer el 1887 publicà "Estudios histórico-arqueológicos sobre *lluro*", on esmenta restes d'una vil·la de la qual diu haver-ne vist carreus romans així com un monòlit anepigràfic (possiblement un mil·liari). Amb posterioritat tenim diverses referències a restes romanes a la zona; àmfores, ceràmica, fragments de columna...).

L'any 1960, durant les obres fetes a la Cooperativa de Cristalleries Mataró, hi sortiren diverses àmfores i abundant material ceràmic romà, així com tres enterraments de *tegulae* (Clariana 1999). L'any 1972, també en unes obres de la Cooperativa de Cristalleries Mataró, s'hi van descobrir restes de fonaments de parets i algun tram de paret de tàpia, així com gran quantitat de *tegulae*, *imbrex*, i carreus ben escairats. En secció es va poder veure un paviment d'*opus testaceum* de 8 m de llarg i un *dolium in situ*. El nivell d'ocupació feia 1,5 m de potència. Totes aquestes restes foren destruïdes.

Respecte al material que es va trobar associat a les estructures descrites, hi havia ceràmica campaniana A i B, sigil·lata itàlica, hispànica, Clara A, lucente, parets fines, ceràmica comuna romana i àmfores (entre les quals es va poder identificar una vora d'àmfora ibèrica i un fragment de Dressel 1). També sortiren objectes metàl·lic i dues monedes romanes.

Prop de les restes de la Vil·la (a 50 m al nord) hi havia una necròpolis d'enterraments de cista en forma antropomorfa i d'altres en fossa simple. En el moment de la descoberta de la necròpolis ja s'hi havia destruït unes 200 tombes. L'any 1972, membres de la Secció Arqueològica del Museu de Mataró excavaren 14 tombes que formaven part d'aquesta necròpolis, i posteriorment, l'any 1988, a causa de la construcció dels vials del polígon, se n'excaven 5 més (García 1990). El tipus de tomba més freqüent era el de cista antropomorfa o preantropomorfa, havent-hi també tombes de fossa simple i una tomba col·lectiva formada per un agrupament de tres tombes, amb una coberta comuna al bell mig, fent sobre cada enterrament un arc escarser. La tomba col·lectiva és datada del segle V i es relaciona amb les tombes de *tegulae* amb les quals formaria part de la necròpolis baiximperial de la vil·la romana. La resta de tombes es trobaven arrencades en fila i en disposició paral·lela, a una distància aproximada d'1,5 m, i corresponen a una necròpolis tardoromana dels segles VII - VIII dC.

De totes les dades conegudes, a manera de síntesis, es pot inferir de manera clara l'existència d'un establiment rural d'època romana a la zona. L'origen de l'establiment es pot situar en època republicana per la presència de ceràmica campaniana. Observant que algunes estructures funcionen fins al segle V,

moment on constatem l'existència de tombes vinculades a una necròpolis baiximperial podria reflectir la continuïtat de l'activitat antròpica en aquest sector.

En un àmbit molt proper a la vil·la, s'hi ha document una extensa necròpolis tardorromana datada entre els segles VII i VIII. No es coneix el nucli d'habitació que estaria relacionat amb aquesta necròpolis i que suposadament se situa als voltans.

Altres restes de menor entitat han estat localitzades a la zona, com la troballa de fragments de ceràmica de vernís negre del taller de Roses, que va ser interpretat per Joan Sammartí com a part d'un assentament ibèric anterior a la vil·la romana. En aquest sentit, cal assenyalar la documentació de diverses sitges ibèriques a les proximitats, entre la nau de la Cooperativa de Cristalleries Mataró i l'autopista C-32, així com l'excavació d'un abocador ibèric situat uns 200 m al sud, al jaciment de Can Bada.

A sota de l'actual pont de la C-32 que creua la riera de Sant Simó, a causa de l'obertura de l'autopista, es va detectar un jaciment en l'antic camí de Vista Alegre (AAVV 1995), on es localitza un abocador d'època ibèrica i un altre de romà que aniria des de l'alt imperi fins al baiximperi, sense que es pogués associar a un centre productor en tots dos casos.

L'any 1960, durant les mateixes obres que posaren al descobert les restes d'època romana i tardorromanes, es va descobrir, a 1,50 metres de fondària, un vas de ceràmica a mà, cendres, carbons vegetals i una destal de bronze que van ser atribuïts a l'edat del bronze. Aquests materials es troben extraviiats i podrien indicar una ocupació prehistòrica a la rodalia, de la qual es desconeix les seves característiques i cronologia precisa.

Durant la revisió de la carta arqueològica del Maresme realitzada l'any 2008, es va poder comprovar com tota la zona es troba urbanitzada i ocupada pel polígon industrial Mata-Rocafonda Sud. La construcció del polígon, sense cap mena de control o seguiment arqueològic, ha provocat la destrucció de la major part de les restes, sent escassos els vestigis que encara es puguin conservar en el subsòl.

4. METODOLOGIA

Les tasques desenvolupades en aquesta intervenció fins al moment, han consistit en el seguiment arqueològic de diversos rebaixos efectuats mecànicament fins a la localització de restes d'estructures arqueològiques, moment en què s'ha procedit a l'excavació manual. El mètode de registre utilitzat ha estat el proposat per E.C. Harris i A. Carandini, mitjançant la identificació de les diferents Unitats Estratigràfiques i la seva posterior documentació gràfica. A més s'ha fet servir el format de fotografia digital per la presa de les imatges.

El registre planimètric ha consistit en la realització de plantes, seccions i alçats a escala 1:20 de les estructures documentades. Aquests treballs planimètrics han estat realitzats pel director de la intervenció i seran impresos i entregats en format paper i en format digital.

Pel mesurament de les cotes s'ha usat una estació total, amb valor absolut. El registre fotogràfic s'ha fet amb una càmera digital, i les imatges aniran referenciades amb la sigla donada per l'arqueòleg municipal de Mataró, el Sr. Joaquim García i Roselló, i numerades correlativament.

La ceràmica recollida en les intervencions i també aniran marcades amb la sigla del jaciment i el número d'unitat estratigràfica més el seu número diferencial si cal i seran dipositats en el magatzem del Museu de Mataró.

També s'han fet fotogrametries de les estructures més destacades, presentant plantes i seccions d'aquestes, així com plantes generals per fases.

S'han realitzat dos vols de dron per recollir plantes generals que seran situades amb planta.

Tots els enterraments han estat excavats per l'antropòloga de l'equip, amb una documentació conjunta entre ella mateixa i el director. Resta pendent encara l'estudi pertinent dels individus.

5. TREBALLS REALITZATS

Els treballs realitzats fins a l'entrega d'aquest informe han consistit en l'excavació del solar de forma manual per un equip de 28 auxiliars, una antropòloga, dues tècniques de suport i un arqueòleg director.

El solar ha estat dividit per raons orogràfiques en dues parts o plataformes; la superior i la inferior.

A la plataforma inferior hem localitzat en aquesta segona fase, tres tombes tardoantigues i diversos retalls de difícil interpretació, que retallaven un estrat d'amortització del sector, d'una cronologia una mica anterior. Aquesta amortització cobria un *lacus* (ja documentat en la fase anterior), amb el fons d'*opus signinum*, del que hem observat dues reformes, i tot un seguit de retalls d'encaix de dolia, un retall de contrapès i dos murs d'un àmbit situat al costat. Tot i que ens falten alguns elements creiem que ens trobem davant d'un *torcularia*.

Aquest *torcularia* es construeix al damunt d'un camp de vinyes i aquestes amortitzaven una necròpolis d'inicis del segle I dC, amb deu individus.

A la plataforma superior s'ha localitzat en el sector est, un camí del qual hem excavat les diverses reparacions corresponents als segles V- VI. A l'est d'aquest camí, i separat d'ell per un marge, tenim una necròpolis, que ja va ser excavada parcialment a finals dels anys vuitanta del segle passat, i que ara hem localitzat sis tombes a la primera fase i dinou en la darrera, també hem localitzat dues tombes situades sota el mur que delimita la necròpolis del camí, del que deduïm que aquesta és anterior a la construcció del mur. Sent necessària la seva afectació per poder documentant els enterraments anteriors.

A l'oest del camí, trobem un edifici de grans dimensions, del que fins aquests moments només hem localitzat el mur est amb una porta que dona al camí i parts dels murs nord i sud, dels que s'estan excavant els nivells d'amortització.

En la part central es va localitzar una vinya medieval, del segle XIV, que s'estenia cap a l'oest fins a un marge, que tallaven unes anivellacions que cobrien un gran retall, un cop excavat es van localitzar diferents retalls de planta circular i de dimensions molt variades, dels que desconeixem la seva

funció primària, però no la secundària, que seria d'abocador de runa i deixalles, més o menys reblerts tots en poc espai de temps, i amb restes de cendres i carbons, portats d'altres llocs i no efectuats en aquestes estructures, moltes d'elles arriben a tallar el geològic.

Un cop extretes les anivellacions on estaven retallades les rases de vinya mencionades en el paràgraf anterior, s'han excavat diverses anivellacions d'amortització de diverses fonamentacions que hem documentat i que formen nous àmbits, que pensem que podrien tenir un ús de transformació i emmagatzematge.

També en aquesta zona central, però més al nord, es va localitzar una altra vinya del segle XIV, amb un petit dipòsit fet amb pedres sense escairar, lligades amb morter de calç i un arrebossat intern per impermeabilitzar-lo. Sota l'estrat on es retallaven les rases de vinya, es va localitzar una altra necròpolis, on ja la hem exhaurit, i s'han excavat cinquanta-set individus en tres fases superposades, i amb una cronologia poc espaiada entre aquestes fases. Predominen els individus infantils, amb una àmplia diversitat d'enterraments: fossa simple, àmfora, antropomorfa, amb o sense parets de pedres.

A l'oest del jaciment tenim un edifici romà amb cinc àmbits, on hem excavat els estrats d'amortització general, tot i partir un arrasament fins a nivells de fonamentació, que es dificulta dir la seva funció. Aquest edifici no es va edificar d'un sol cop, hem observat tres fases. La primera d'època flàvia, estaria constituït per un únic àmbit en la cantonada nord-oest, poc després l'àmbit es remodelarà fent-lo amb unes mides més grans i si li fan murs nous a l'est i al sud, mantenint el mur nord previ, el mur de tancament per la cara oest es va destruir amb les construccions de les naus del polígon.

Aquest àmbit continuarà així fins al baix imperi, moment en qual s'aixeca un gran edifici amb quatre àmbits més, amb unes mesures de quinze peus d'amplada. L'edifici s'amortitzarà a finals del segle V o inicis del segle VI, perdurant poc.

En la cantonada sud-est, se li recolzarà un nou àmbit un cop s'hagi abandonat en gran part l'edifici. Aquest nou àmbit funcionarà durant la primera meitat del

segle VI. Es construirà amb uns murs de tècnica molt es precària, i amb materials reaprofitats de construccions anteriors. Es va documentar una llar de foc, una sitja, i un pedaç de paviment *d'opus signinum* que interpretem com una zona on es trapitjaria el raïm o se situaria una petita premsa de torsió, ja que al costat es va localitzar un *lacus*.

5.1 DESCRIPCIÓ DE LES ESTRUCTURES AFECTADES

Les estructures que descriurem a continuació, es dividexen en dos grups, en funció del criteris de tractament divergent que se li aplicaran a les restes.

D'una banda tenim quaranta-sis estructures per les que sol·licitem el seu desmuntatge total, i un segon grup compost per vuit estructures per les que es demana el seu desmuntatge i trasllat, a un magatzem provisional , ja que en un futur se situaren en un futur centre de interpretació.

5.2 Estructures a desmuntar i traslladar

UE 148

Fonamentació de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1927. La seva cota superior és de 78,77 msnm i la inferior de 78,07 msnm, amb una longitud de 12,30 m, una alçada documentada 0,63 m i una amplada de 0,40 m. En quant en la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 148.

UE 149

Fonamentació de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1409. La seva cota superior és de 78,06 msnm i la inferior de 77,60 msnm, amb una longitud de 10,17 m, una alçada documentada 0,36 m i una amplada d'entre 0,62 i 0,70 m. En quant en la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga.

Vista dela fonamentació UE 149.

UE 315

Fonamentació de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang. La seva cota superior és de 78,10 msnm i la inferior de 77,89 msnm, amb una longitud de 2,90 m, una alçada documentada 0,23 m i una amplada d'entre 0,50 i 0,65 m. En quant en la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga. La seva trinxera constructiva és la UE 1410.

Vista de la fonamentació UE 315.

UE 367

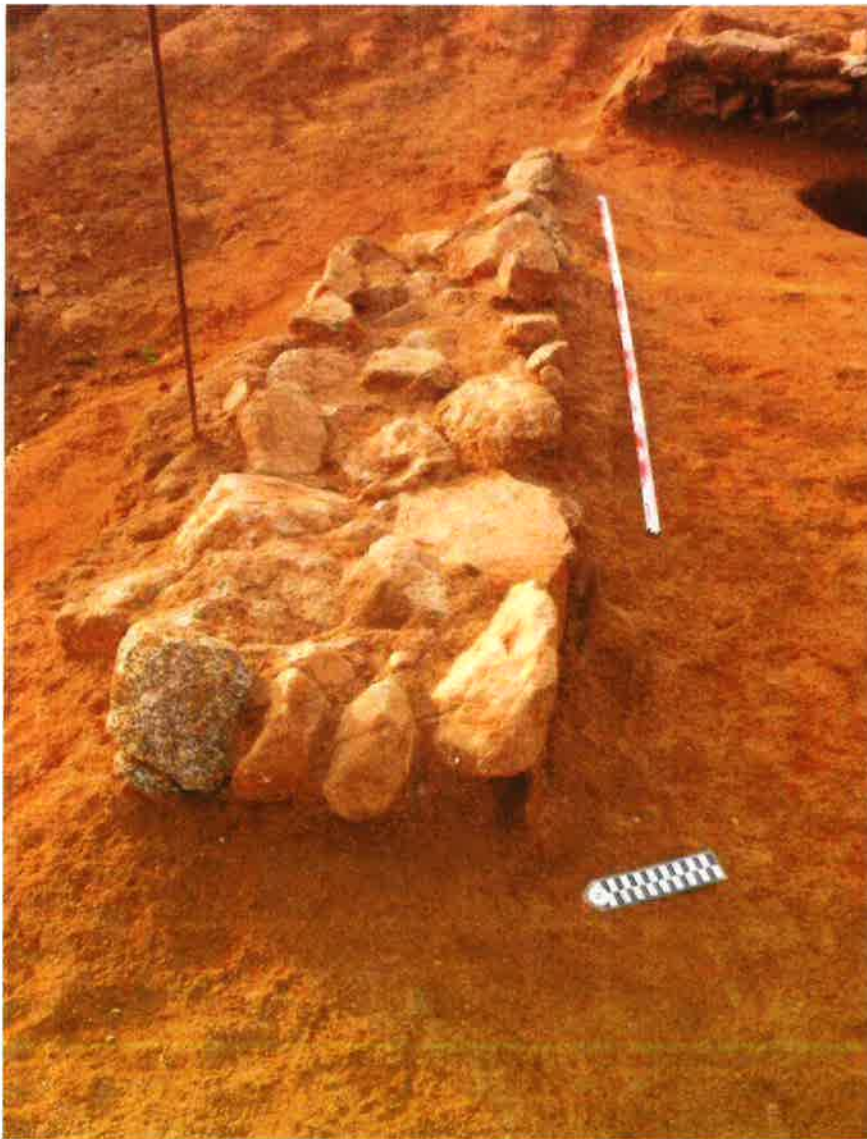
Fonamentació de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1928. La seva cota superior és de 77,77 msnm i la inferior de 77,58 msnm, amb una longitud de 0,80 m, una alçada documentada 0,20 m i una amplada de 0,55 m. Quant a la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 367.

UE 498

Fonamentació UE 498 feta de pedres sense devastar i algun fragment de material constructiu, aquesta farceix la trinxera UE 651. La cota superior de la fonamentació és de 77,96 msnm i la inferior de 77,46 msnm amb una longitud de 3,34 m, una alçada documentada de 0,50 m i una amplada de 0,60 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 498.

UE 499

Fonamentació amb forma de "L", UE 499 feta de pedres i material constructiu que farceix la trinxera UE 652. La cota superior de la fonamentació és de 77,83 msnm i la inferior de 77,51 msnm amb una longitud per un costat de 2,10 m i per l'altre de 2,40 m, una alçada de 0,32 m i una amplada de 0,45 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 499.

UE 829

Fonamentació UE 829 feta de pedres sense escairar i material constructiu que farceix la trinxera UE 830. La cota superior de la fonamentació és de 77,72 msnm i la inferior de 77,31 msnm amb una longitud de 2,28 m i una amplada de 0,43 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 829.

UE 831

Fonamentació UE 831 de planta rectangular amb dos trams fets de pedres sense escairar i material constructiu que farceix la trinxera UE 832. La cota superior de la fonamentació és de 77,65 msnm i la inferior de 77,31 msnm amb una longitud en el primer tram de 0,55 m, de 0,43 m en el segon, i una amplada de 0,46 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 831.

5.3 Estructures que sol·licitem el seu desmuntatge total

UE 141

Fonamentació UE 141 feta amb pedres devastades lligades amb morter de calç que farceix la seva trinxera, UE 800. La cota superior de la fonamentació és de 78,20 msnm i la inferior de 77,69 msnm amb una longitud determinada de 2,20 m, una alçada documentada de 0,50 m i una amplada de 0,65 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època flàvia i perduren fins a la tardoantiga.

Vista fonamentació UE 141.

UE 142

Fonamentació longitudinal UE 142 constituïda per pedres i morter que farceix la trinxera UE 804. La cota superior de la fonamentació és de 77,95 msnm i la inferior de 77,40 msnm amb una longitud de 7,52 m, una alçada documentada de 0,56 m i una amplada que oscil·la entre els 0,47 m i els 0,50 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista fonamentació UE 142.

UE 145

Fonamentació UE 145 feta amb pedres sense devastar lligades per morter de calç que farceix la trinxera UE 802. La cota superior de la fonamentació és de 78,08 msnm i la inferior de 77,72 msnm amb una longitud de 7,70 m, una alçada determinada de 0,36 m i una amplada que oscil·la entre els 0,50 m i els 0,60 m. En quant la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'Època tardoantiga.

Vista de la Fonamentació UE 145.

UE 177

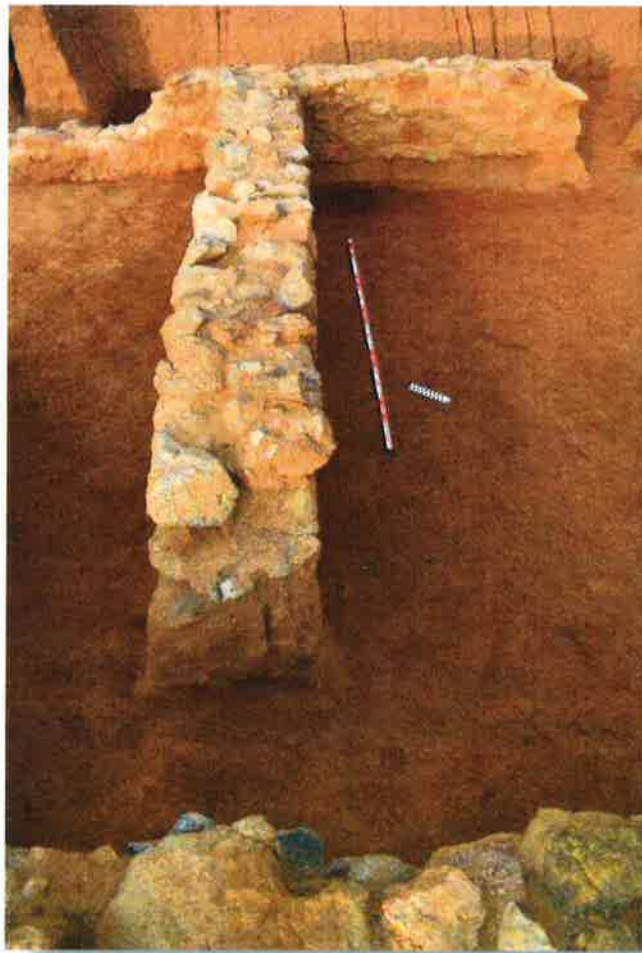
Fonamentació UE 177 feta per pedres i morter, farceix la trinxera UE 803. La cota superior de la fonamentació és de 78,04 msnm i la inferior de 77,60 msnm, amb una longitud d'1,66 m, una alçada determinada de 0,46 m i una amplada que oscil·la entre els 0,48 m i els 0,50 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 177.

UE 183

Fonamentació UE 183 feta amb material constructiu, pedres i estuc, farceix la trinxera UE 805. La cota superior de la fonamentació és de 77,95 msnm i la inferior de 77,50 msnm amb una longitud de 4,75 m, una alçada determinada de 0,45 m i una amplada de 0,48 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 183.

UE 192

Fonamentació UE 192 feta per pedres grans i mitjanes sense escairar lligades amb argila que farceix la trinxera UE 806. La cota superior de la fonamentació és de 78,14 msnm i la inferior de 77,45 msnm, amb una longitud de 8,60 m, una alçada determinada de 0,70 m i una amplada que oscil·la entre els 0,50 m i els 0,60 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 192.

UE 221

Fonamentació UE 221 feta amb pedres de totes les mides sense escairar i amb un parell de *tegulae*, tot lligat amb argila que farceix la trinxera UE 808. La cota superior de la fonamentació com és de 77,93 msnm i la inferior de 77,75 msnm, amb una longitud de 2,19 m, una alçada determinada de 0,17 m i una amplada que oscil·la entre els 0,43 m i els 0,46 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 221.

UE 222

Fonamentació UE 222 feta de pedres de talla mitjana i grans sense escairar lligades per morter de calç que farceix la trinxera UE 798. La cota superior de la fonamentació és de 78,04 msnm i la inferior és de 77,88 msnm, amb una longitud de 13,15 m, una alçada determinada de 0,36 m i una amplada que oscil·la entre els 48 cm i 52 cm. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 222.

UE 246

Fonamentació UE 246 feta amb pedres de mida mitjana i gran sense escairar lligades amb morter de calç que farceix la trinxera UE 799. La cota superior de la fonamentació és de 78,14 msnm i la inferior de 77,77 msnm amb una longitud de 4,58, una alçada determinada de 0,38 m i una amplada que oscil·la entre 0,40 m i els 0,48 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 246.

UE 247

Fonamentació UE 247 feta de pedres grans i mitjanes sense escairar amb alguns fragments de material constructiu ceràmic que farceix la seva trinxera UE 801. La cota superior de la fonamentació és de 78,01 msnm i la inferior de 77,74 msnm amb una longitud de 4,90 m, una alçada documentada de 0,27 m i una amplada de 0,50 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 247.

UE 445

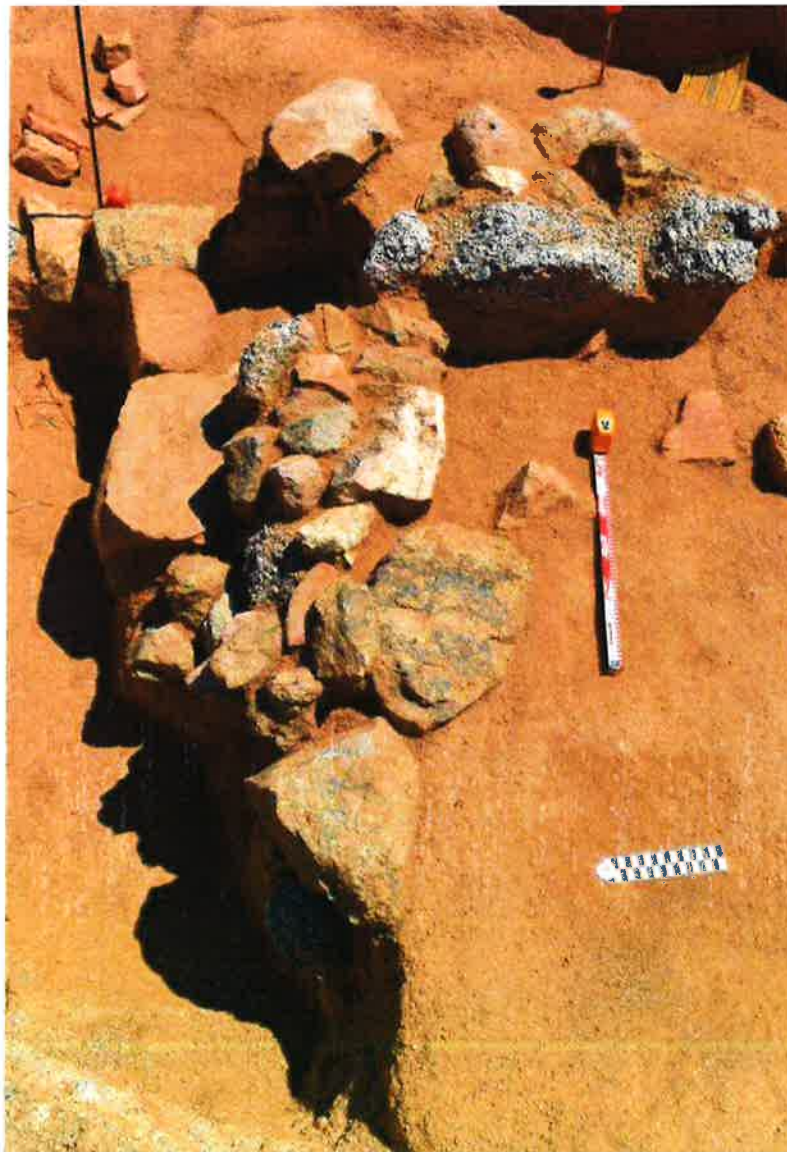
Fonamentació UE 445 feta per pedres sense treballar i material ceràmic constructiu lligat per fang que farceix la trinxera UE 447. La cota superior de la fonamentació és de 78,25 msnm i la inferior de 78,07 msnm amb una longitud de 4,74 m, una alçada documentada de 0,18 m i una amplada que oscil·la entre els 0,53 m i els 0,55 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 445.

UE 767

Fonamentació de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1925. La seva cota superior és de 78,63 msnm i la inferior de 78,35 msnm, amb una longitud d'1,20 m, una alçada documentada 0,28 m i una amplada de 0,65 m. En quant en la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 767.

UE 784

Fonamentació UE 784 feta amb pedres petites sense treballar lligades amb fang que farceix la trinxera UE 807. La cota superior de la fonamentació és de 77,76 msnm i la inferior de 77,49 msnm amb una longitud de 7,05 m, una alçada documentada de 0,27 m i una amplada de 0,59 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 784.

UE 863 - 782 - 781 - 1067

Lacus UE 782, que se li recolza l'enlluït UE 863 compost per una capa de morter de calç de color vermell que impermeabilitza les parets de l'estructura. El *lacus* té un paviment hidràulic UE 1067, que ocupa tot el fons, i presenta una cubeta de decantació. Tota l'estructura farceix el seu retall constructiu UE 781. La cota superior tant de l'estructura com de l'enlluït és de 77,75 msnm i la inferior de 77,00 msnm amb una longitud d'1,24 m, una alçada documentada de 0,75 m i un gruix de 0,1 m. Aquest enlluït recobreix el dipòsit que presenta unes dimensions d'1,24 m longitud, una alçada documentada de 0,85 m i una amplada de 0,03 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista del dipòsit UE 782, enlluït UE 863 i el paviment hidràulic 1067.

UE 1003

Fonamentació UE 1003 de planta rectangular de tècnica constructiva peculiar amb dos blocs de granit i un folre de pissarra que farceix la trinxera UE 1004. La cota superior tant de la fonamentació és de 77,83 i la inferior és de 77,72 msnm amb una longitud d'1,11 m, una alçada documentada de 0,11 m i una amplada de 0,51 m. En quant la cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que són d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1003.

UE 1031

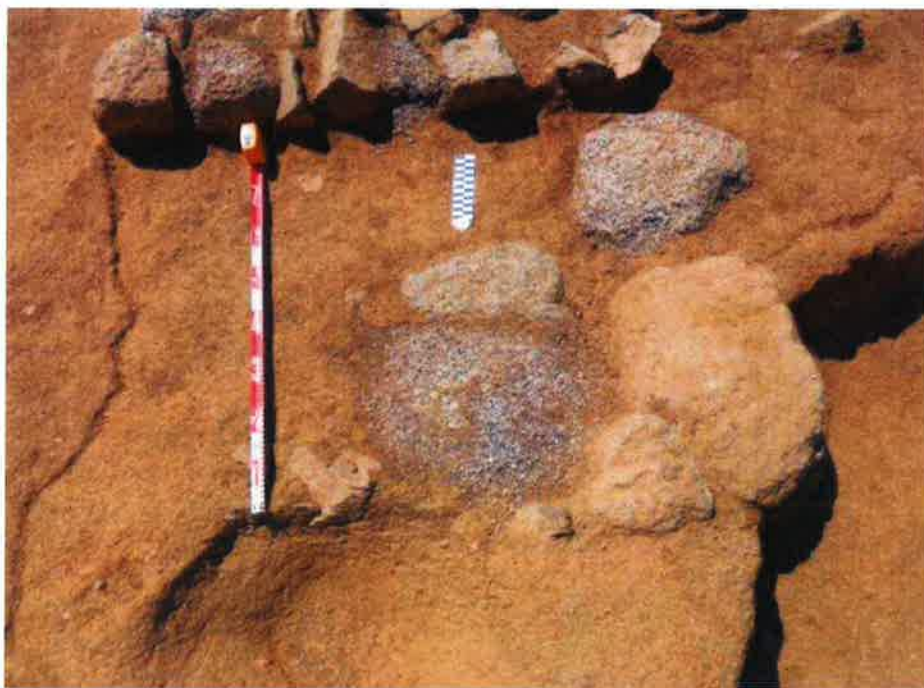
Fosa simple de planta ovalada i fons pla corresponent a la UF 31. La cota superior és de 78,39 msnm i la inferior de 78,12 msnm amb una longitud d'1,00 m, una alçada documentada de 0,27 m i una amplada de 0,38 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista del retall UE 1031, UF 31.

UE 1033

Fonamentació fet de pedres sense escairar i material constructiu lligat amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1925. La seva cota superior és de 78,16 msnm i la inferior de 78,05 msnm, amb una longitud de 0,90 m i una amplada d'1,03 m. En quant en la seva cronologia ens basem en criteris ceràmics i estratigràfics per situar-lo en època tardoantiga.

Vista de UE 1033.

UE 1048

Fonamentació UE 1048 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1049. La cota superior de la fonamentació és de 78,00 msnm i la inferior de 77,80 msnm, amb una longitud de 2,39 m, una alçada determinada de 0,20 m i una amplada de 0,51 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1048.

UE 1050

Fonamentació UE 1050 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1051. La cota superior de la fonamentació és de 78,02 msnm i la inferior de 77,83 msnm, amb una longitud de 2,31 m, una alçada determinada de 0,19 m i una amplada de 0,57 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1050.

UE 1058

Fonamentació UE 1058 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1059. La cota superior de la fonamentació és de 77,80 msnm i la inferior de 77,62 msnm, amb una longitud de 2,90 m, una alçada determinada de 0,18 m i una amplada de 0,57 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1058.

UE 1060

Fonamentació UE 1060 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1061. La cota superior de la fonamentació és de 77,81 msnm i la inferior de 77,53 msnm, amb una longitud d'1,91 m, una alçada determinada de 0,28 m i una amplada de 0,46 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1060.

UE 1062

Fonamentació UE 1062 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1063. La cota superior de la fonamentació és de 77,95 msnm i la inferior de 77,84 msnm, amb una longitud d'1,13 m, una alçada determinada de 0,11 m i una amplada de 0,37 m. En quant en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1062.

UE 1064

Fonamentació UE 1064 feta per pedres sense escairar lligades amb fang, farceix la trinxera UE 1065. La cota superior de la fonamentació és de 78,01 msnm i la inferior de 77,88 msnm, amb una longitud d'1,84 m, una alçada determinada de 0,13 m i una amplada de 0,51 m. Quan en la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època tardoantiga.

Vista de la fonamentació UE 1064.

UE 1297

Fonamentació UE 1297, feta amb pedra mitjana i gran sense escairar, lligades amb morter de calç i sorra. La cota superior conservada és de 76,62 msnm i l'inferior de 76,04 msnm, donant una alçada de 0,58 m. Conserva una longitud de 9,60 m per una amplada màxima de 0,55 m. Aquesta farceix la seva trinxera constructiva UE 1299. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època baix medieval o moderna.

Imatge de la fonamentació UE 1297.

UE 1298

Fonamentació UE 1298 feta amb pedres mitjanes i grans, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1500. La seva cota superior conservada és de 75,77 msnm, i l'inferior de 75,48 msnm, amb una alçada de 0,29 m. La longitud és de 3,60 m per una amplada de 0,50 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Baix Imperial.

Vista de la fonamentació UE 1298.

UE 1348

Fonamentació UE 1348 feta amb pedres mitjanes i grans, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1924. La seva cota superior conservada és de 77,48 msnm, i l'inferior de 77,20 msnm, amb una alçada de 0,28 m. La longitud és d'1,72 m per una amplada de 0,62 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1348.

UE 1349

Fonamentació UE 1349 feta amb pedres mitjanes i grans, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1923. La seva cota superior conservada és de 77,40 msnm, i l'inferior de 76,82 msnm, amb una alçada de 0,58 m. La longitud és de 3 m per una amplada de 0,52 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Vista de la fonamentació UE 1349, se li recolza el mur tardoantic UE 367.

UE 1351

Fonamentació UE 1351 feta amb pedres mitjanes i grans, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1922. La seva cota superior conservada és de 77,55 msnm, i l'inferior de 77,40 msnm, amb una alçada de 0,15 m. La longitud és de 0,74 m per una amplada de 0,56 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1351.

UE 1412

Fonamentació UE 1412 feta amb pedres mitjanes, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1916. La seva cota superior conservada és de 77,60 msnm, i l'inferior de 77,45 msnm, amb una alçada de 0,15 m. La longitud és de 0,90 m per una amplada de 0,20 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

UE 1413

Fonamentació UE 1413 feta amb pedres mitjanes, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1915. La seva cota superior conservada és de 77,66 msnm, i l'inferior de 77,46 msnm, amb una alçada de 0,20 m. La longitud és d'1,48 m per una amplada de 0,60 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1413.

UE 1424

Paviment d'una llar de foc, fet amb un fragment *d'opus signinum*, que es recolza en el mur UE 1413. La seva cota superior és de 77,46 msnm i l'inferior de 77,33 msnm, amb una alçada de 0,13 m. Les seves mides fan 0,40 per 0,30 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Vista del paviment de la llar de foc UE 1424.

UE 1434

Fonamentació UE 1434 feta amb pedres mitjanes i petites, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1917. La seva cota superior conservada és de 77,58 msnm, i l'inferior de 77,29 msnm, amb una alçada de 0,29 m. La longitud és de 2,03 m per una amplada de 0,61 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Alt Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1434.

UE 1506

Fonamentació UE 1506 feta amb pedres mitjanes i petites, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1508. La seva cota superior conservada és de 76,12 msnm, i l'inferior de 75,76 msnm, amb una alçada de 0,36 m. La longitud és de 2,70 m per una amplada de 0,76 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Baix Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1506.

UE 1507

Fonamentació UE 1507 feta amb pedres mitjanes i petites, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb morter de calç i sorra, farceix la seva trinxera constructiva UE 1509. La seva cota superior conservada és de 75,81 msnm, i l'inferior de 75,52 msnm, amb una alçada de 0,29 m. La longitud és d'1,50 m per una amplada de 0,87 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Baix Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1507.

UE 1510

Fonamentació UE 1506 feta amb pedres mitjanes i petites, sense escairar, amb materials constructius reaprofitats, tot ells lligats amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1508. La seva cota superior conservada és de 76,12 msnm, i l'inferior de 75,76 msnm, amb una alçada de 0,36 m. La longitud és de 2,70 m per una amplada de 0,76 m. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Baix Imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1510.

UE 1519 - 1520 - 1522

Lacus UE 1519, fet amb pedres mitjanes i petites sense escairar, lligades amb morter de fang. La seva cota superior conservada és de 76,50 msnm i l'inferior de 75,48 msnm, amb una alçada d'1,02 m. Les seves mides externes són de 2,48 m de llarg per 1,40 m d'amplada, i les internes d'1,28 m de llarg per 1,02 m. Aquesta estructura presentava un revestiment (UE 1520), que cobria parets i el terra, compost per una capa de morter de calç d'uns dos a tres centímetres de gruix, i amb un color vermellós. Aquesta està estructura farceix la seva trinxera constructiva UE 1522. La seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem és d'època Baix Imperial.

Imatge del lacus UE 1519, amb el rebestiment UE 1520.

UE 1788

Fonamentació UE 1788 feta amb pedra sense escairar, principalment pissarres, lligades amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1789. La seva cota superior de la fonamentació és de 77,95 msnm i l'inferior de 77,61 msnm amb una alçada de 0,31 m. La seva longitud és de 2,60 m i té una amplada de 0,27 m parcial, ja que se li recolza la fonamentació UE 145 i no podem veure la seva amplada total. Quant a la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que és d'època alt imperial.

Vista de la fonamentació UE 1788 amb la fonamentació UE 145 aldamunt.

UE 1790

Fonamentació UE 1790 feta amb pedra sense escairar, principalment pissarres, lligades amb fang, farceix la seva trinxera constructiva UE 1791. La seva cota superior de la fonamentació és de 78,16 msnm i l'inferior de 77,80 msnm amb una alçada de 0,36 m. La seva longitud és de 0,92 m i té una amplada de 0,60 m parcials. Quan a la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que és d'època alt imperial.

Vista de la fonamentació UE 1790.

UE 1856

Fonamentació feta amb pedres mitjanes i petites sense escairar, juntament amb material constructiu reaprofitat, tots ells lligats amb fang. Se li recolza la llar de foc feta amb *opus signinum* UE 1423. Rebleix la seva trinxera constructiva UE 1918. La seva cota superior conservada és de 77,51 msnm, i l'inferior de 77,43 msnm, amb una alçada de 0,08 m. La seva longitud és de 0,50 m per una amplada de 0,28 m. Quan a la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que és d'època alt imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1856, situat al centre d'aquesta.

UE 1913

Fonamentació feta amb pedres mitjanes i petites sense escairar, juntament amb material constructiu reaprofitat, tots ells lligats amb fang. Rebleix la seva trinxera constructiva UE 1919. La seva cota superior conservada és de 77,80 msnm, i l'inferior de 77,41 msnm, amb una alçada de 0,39 m. La seva longitud és de 3,40 m per una amplada de 0,73 m. Quan a la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que és d'època alt imperial.

Imatge de la fonamentació UE 1913.

UE 1914

Paviment compost per maons, *tegulae* i *imbrex* disposat en pla i lligats amb fang, es recolza en el mur UE 1913. La seva cota superior és de 77,51 msnm i l'inferior de 77,42 msnm, amb una alçada de 0,09 m. Només es conserva un pedaç que fa 0,75 m de llarg per 0,65 m d'amplada. Quan a la seva cronologia i basant-nos en criteris ceràmics i estratigràfics pensem que és d'època alt imperial.

Vista del paviment UE 1914.

5.4 Relació d'estructures afectades

Relació d'estructures que demanem el seu desmuntatge i trasllat:

U.E.	Descripció	Cronologia	Afectació
148	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
149	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
315	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
367	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
498	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
499	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
829	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat
831	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Desmuntatge i trasllat

Relació d'estructures que demanem el seu desmuntatge total:

U.E.	Descripció	Cronologia	Afectació
141	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
142	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
145	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
177	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
183	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
192	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
221	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total

222	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
246	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
247	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
445	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
767	Fonametació	Tardo-antiguitat	Total
784	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
863-782-781-1067	Enlloit/ Dipòsit/Paviment/Trinxera constructiva	Tardo-antiguitat	Total
1003	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1031	Tomba de doble fosa de la UF31	Tardo-antiguitat	Total
1033	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1048	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1050	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1058	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1060	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1062	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1064	Fonamentació	Tardo-antiguitat	Total
1297	Fonamentació	Medieval-Modern	Total
1298	Fonamentació	Baix Imperial	Total
1348	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1349	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1351	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1412	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1413	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1424	Paviment llar de foc	Alt Imperial	Total

1434	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1506	Fonamentació	Baix Imperial	Total
1507	Fonamentació	Baix Imperial	Total
1510	Fonamentació	Baix Imperial	Total
1519-1520-1522	<i>Lacus/ rebestiment/ Trinxera constructiva</i>	Baix Imperial	Total
1788	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1790	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1856	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1913	Fonamentació	Alt Imperial	Total
1914	Paviment	Alt Imperial	Total

6. CONCLUSIONS

L'actual intervenció, realitzada amb motiu de la construcció del Parc Circular Mataró - Maresme, se situa al polígon Rocafonda (Mataró) a la comarca del Maresme, a prop de l'antic emplaçament de la masia de Ca la Madrona, que li dona el nom al jaciment.

Un cop fetes les fases de detecció i rebaix fins a cota arqueològica del jaciment, durant els anys 2020 i l'estiu de 2021, es va licitar una primera fase d'excavacions compresa entre l'octubre de 2021 i febrer de 2022. La segona fase de licitació es va iniciar 14 de juny de 2022 i encara continuarà fins a mitjan de febrer de 2023.

En primera campanya d'excavació es van detectar dues fases cronològiques, una de medieval, en concret al segle XIV, composta per diverses rases de vinyes agrupades en dos sectors, una d'elles amb un dipòsit. Un d'aquests camps estava delimitat per un marge.

L'altre període es tractava d'una fase romana, amb cronologia tardoantiga, tant en les necròpolis, al camí i diversos edificis, però en la majoria d'ells només es va arribar a excavar els nivells d'amortització.

En la segona fase d'actuació, hem continuat documentant aquesta fase tardoantiga del jaciment amb diversos retalls de grans dimensions, amb una funció primària desconeguda, però que són reaprofitats com abocadors de restes de material constructiu, ceràmica, etc.

També hem continuat l'excavació de la necròpolis est, situada a prop del camí, on hem documentat vint-i-cinc individus amb diverses tipologies de tombes, que anirien des de la fossa simple, tombes antropomorfes amb estructura construïda o bé retallades amb aquesta forma, i tombes realitzades amb caixa de *tegulae*. En aquests moments ja hem exhaurit aquesta necròpolis, i estem excavant nivells previs.

A la necròpolis situada al nord del jaciment, hem documentat cinquanta-sis individus, i en aquests moments ja estem excavant els nivells anteriors.

Al sector de l'edifici hem excavat tots els àmbits, observant l'estratigrafia prèvia a la seva construcció, a falta d'un acurat inventari, podem datar la construcció d'aquest edifici en tres fases, la primera amb només un àmbit a la cantonada nord-oest fet cap al 70 dC, poc després s'ampliarà aquest àmbit cap al sud i l'est, amb nous murs, i així es mantindrà fins al baix imperi, moment en què es farà el gran edifici amb cinc àmbits, integrant l'anterior, aquest edifici s'amortitzarà al segle V.

S'han pogut rebaixar els nivells d'amortització de la part central de l'excavació, situada entre el camí i l'edifici anteriorment descrit, aflorant diverses fonamentacions, de les que en molts casos només es conserven una única filada. Hem localitzat un nou àmbit que es recolza en part en l'antic edifici baix imperial, aquest nou àmbit es basteix a finals del segle V i s'amortitzarà en la primera meitat del segle VI. Tenia una llar de foc recolzant-se en una de les parets, una sitja, i en una cantonada un paviment *d'opus signinum* que interpretem com el lloc on es trepitjaria el raim o bé hi hauria una premsa de torsió, ja que a l'altre bada del mur, recolzant-se a l'àmbit es va localitzar un *lacus*.

A la part situada més al sud d'aquesta plataforma superior hem localitzat un mur d'època baix medieval o moderna, que porta una orientació diferent de la resta del jaciment. Al voltant seu trobem un *lacus* amortitzat al baix imperi.

A la plataforma inferior del jaciment hem finalitzat l'excavació i hem desmuntat les estructures, que ja van ser introduïdes en els dos informes de tractament de restes presentats amb anterioritat.

En aquest informe, presentem la sol·licitud de tractament de restes no extretes de 54 estructures, el gruix el formen diverses fonamentacions. Se sol·licita el seu desmuntatge total per quaranta-sis d'aquestes estructures, per poder continuar amb el procés d'excavació, i documentar correctament les fases anteriors.

Un cop consensuat entre el promotor i l'administració el desmuntatge i trasllat a un magatzem provisional, amb la voluntat de restituir les vuit estructures en el complex del Parc Circula Mataró – Maresme o en el lloc més proper.

Les vuit estructures per les quals sol·licitem el seu desmuntatge i trasllat són d'època tardoantiga, estarien situades a la part est del jaciment, i corresponen al mur de delimitació de la necròpolis, així com els murs de l'edifici situat a l'oest del camí.

7. BIBLIOGRAFIA

Anònim. (1860): Mataró a trozos, ó sea historia de la ciudad de Mataró antes Civitas Fracta, y anteriormente *Iluro*, por un sujeto que no es natural de ella. Historia de Cataluña y de la Corona de Aragón, d'en Víctor Balaguer. Vol. I pàg. 144-168. Barcelona.

AAVV. (1995): Camí de Vista Alegre. Autopistas i Arqueologia. Memòria de les excavacions en la prolongació de l'Autopista A-19. Autopistas Concesionària Española S.A. pàg. 95-118. Hospitalet del Llobregat (Barcelona).

AGUAROD, C. (1991): *Ceràmica romana importada de cocina en la Tarraconense*. Ed. Institución Fernando el Católico. Zaragoza.

AQUILUÉ, X. (1991): *Las ceràmicas africanas procedentes de la Colonia Iulia Urbs Triumphalis Tarraco*. Tesi Doctoral. Universitat de Barcelona. Inèdita.

AQUILUÉ, X. (1995): "La ceràmica comuna africana. Ceràmica comuna romana d'època Alto-Imperial. Estat de la qüestió". *Monografies Emporitanes VIII*. Museu d'Arqueologia de Catalunya. Empúries. pp. 61-72.

AQUILUÉ, X; CASTANYER, P; SANTOS, M; TREMOLEDA, J. (1998): *Les ceràmiques de vernís negre dels segles II i I aC a Empúries, l'Escala, Alt Empordà. La ceràmica de vernís negre dels segles II i I aC: Centres productors mediterranis i comercialització a la Península Ibèrica*. Patronat Municipal de Cultura. Mataró.

ARDIACA, J. (2020): Informe de seguiment arqueològic al Parc Circular Mataró - Maresme. Barcelona. Inèdit.

ARDIACA, J. (2021A): Informe de seguiment arqueològic al Parc Circular Mataró - Maresme. Barcelona. Inèdit.

ARDIACA, J. (2021B): Informe final del seguiment arqueològic al Parc Circular Mataró - Maresme. Barcelona. Inèdit.

ARDIACA, J. (2021C): Memòria de la intervenció arqueològica a Ca la Madrona (Parc Circular Mataró-Maresme), Mataró, El Maresme. Inèdit.

ARDIACA, J. (2022): Informe de tractament de restes de la intervenció arqueològica a Ca la Madrona (Parc Circular Mataró-Maresme), Mataró, El Maresme. Inèdit.

BONIFAY, M. (2004): "*Étudessur la céramique romaine tardive d'Afrique. British Archaeological Reports, International series, 1301.* Oxford.

CELA, X., REVILLA, V. (2006): La transformació material e ideològica de una ciudad de Hispania: Iluro (Mataró) entre los siglos I y VII dC. *Archivo Español de Arqueología*, Vol. 79, págs. 89-114. Madrid.

CLARIANA, J.F. (1998): Noves aportacions a l'estudi de la necròpolis de Ca la Madrona, Mataró. *Sessió d'Estudis Mataronins*, 15, pàg. 181-189. Mataró.

CLARIANA, J.F., JARREGA, R., (1994): *L'època romana al maresme: L'antiguitat tardana. Aproximació als últims temps de la ciutat d'Iluro/Alarona.* Cingles, *Bulletí de l'Agrupació científic-excursionista de Mataró*, N° 82. Mataró

GARCÍA, J. (1988): Informe-Memòria de les excavacions arqueològiques d'urgència efectuades al polígon industrial Mata-Rocafonda Sud (Mataró, El Maresme). *Arxiu Servei d'Arqueologia i Paleontologia*. Núm. reg. 459. Mataró. Inèdit.

GARCÍA, J. (1990): Informe-Memòria del seguiment i prospecció arqueològica efectuat en el polígon industrial Mata-Rocafonda Sud (Mataró, El Maresme). *Arxiu Servei d'Arqueologia i Paleontologia*. Núm. reg. 144. Mataró. Inèdit.

GARCÍA, J.; CERDÀ, J. A. (1990): Una necròpolis tardo-romana a Ca la Madrona (Mataró, El Maresme). *VI Sessió d'Estudis Mataronins*, Núm. 6, pàg. 7-22. Mataró.

GARCÍA, J., PUJOL, J. (1994): El poblament ibèric dispers al Maresme central: L'exemple de Can Bada. *Laietania* 9, pàg. 87-130. Mataró.

HARRIS, E. C. (1991): *Principios de la estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.

HAYES, J. (1972): *Late Roman Pottery. The British Scholl at Rome*. London

KEAY, Simon J. (1984): "Late Roman amphorae in the western Mediterranean." *BAR International Series* 196 (i). Oxford. England.

LAMBOGLIA, N. (1952): "Per una classificazione preliminare della ceramica campana", *Atti del I.º Congresso Internazionale di Studi Liguri*, Bordighera.

LLOVET, J. (2000): Mataró: dels orígens de la vila a la ciutat contemporània. *Caixa d'Estalvis Laietana*, Mataró.

MIRET, M., REVILLA, V. (1995): El poblament romà al litoral central de Catalunya. Quaderns de prehistòria i arqueologia de Castelló, 16, pàg. 189-210. Castelló.

MOREL, J.P. (1981): Céramique Campanienne: Les Formes. Écoles Françaises d'Athènes et Rome. Paris.

OLESTI, O. (2000): Integració i transformació de les comunitats ibèriques del Maresme durant el s. II-I aC: un nou model de romanització per a la Catalunya litoral i pre-litoral. Empuries, 52, pàg. 55-86.

OLESTI, O. (2010): Urbanització, integració i gestió del territori al N.E. de la península ibèrica en època Republicana (Segles II-I aC). Time of changes. In the beginning of the Romanization. Studies on the rural world in the Roman Period. 5, pàg. 11-60. Girona.

PELLICER, J.M^a (1887): Estudios histórico-arqueológicos sobre *Iluro*. Antigua ciudad de la España Tarraconense, Región Layetana, Establecimiento Tipográfico de Feliciano Horta. Mataró.

RAMÓN, J. (1995): "Las ánforas feniciopúnicas del Mediterráneo Central y Occidental." Instrumenta 2. Universitat de Barcelona. Barcelona.

REVILLA, V. (2004): "El poblamiento rural en el noreste de Hispania entre los siglos II aC y I dC: Organización y dinámicas culturales y socioeconómicas" T. Chapa y P. Moret (eds.). Torres atalayas y casa fortificadas. Explotación y control del territorio en Hispania. Universidad de Jaén. Jaén.

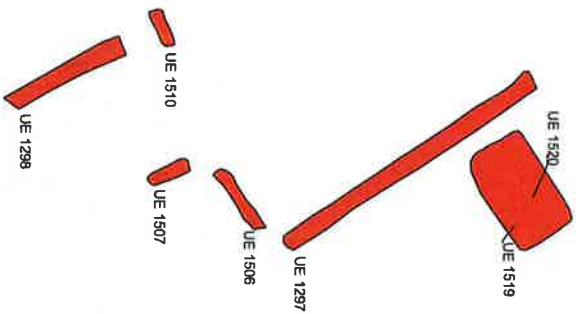
REVILLA, V. (2004): Producción artesanal, viticultura y propiedad rural en la Hispania Tarraconense. Gerión, 13. Universidad Complutense. Madrid

ROCA ROUMENS, Mercedes; FERNÁNDEZ GARCÍA, Mª Isabel. (2005): "Introducción al estudio de la cerámica romana. Una breve guía de referencia". CVDAS. Revista de arqueología i historia.1. Málaga.

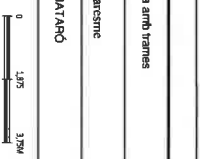

SANMARTÍ, E. (1978): "La ceràmica campaniense de Emporion y Rhode", Monografies Emporitanes IV, Barcelona.

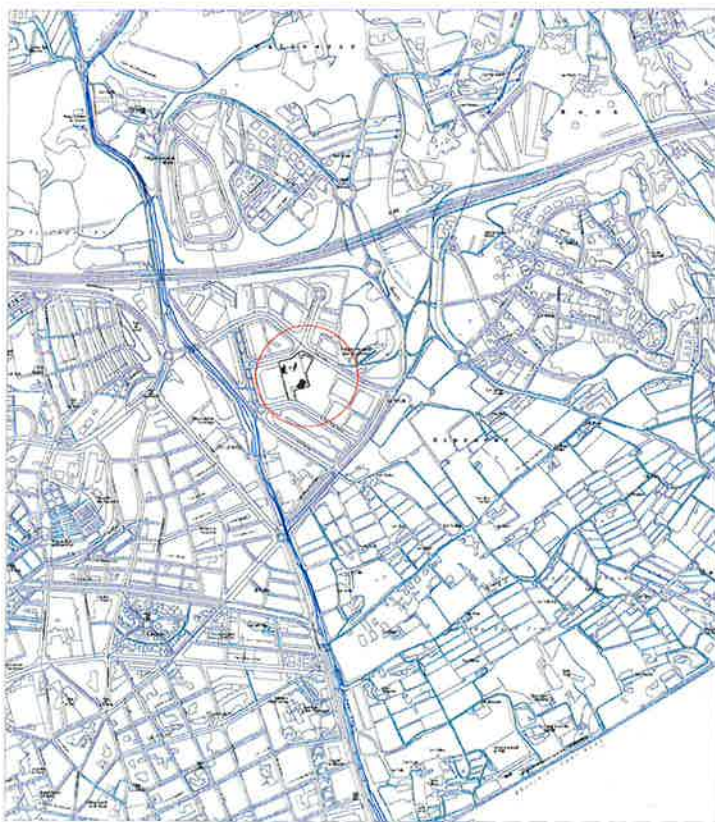
ANNEXES

PLANIMETRIA

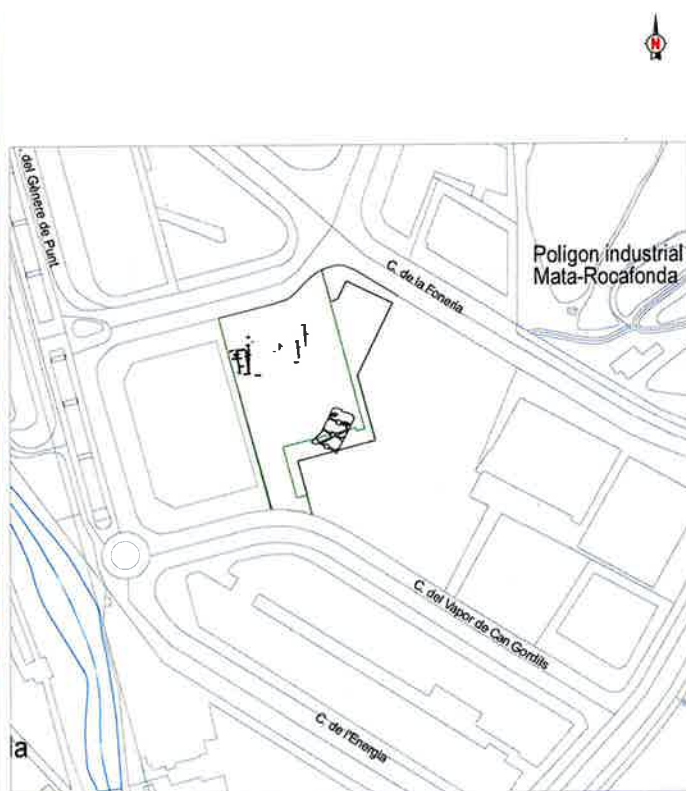

	Estructures a demuntar i traslladar
	Estructures a demuntar totalment

PROMOTOR: Consorci pel Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marèsme		PLANO: Planta amb trames		Nº: B	
EQUIP TÈCNIC: Jordi Andueza		SITUACIÓ: Parc Circular Mataró Marèsme		FULL: 1	
DATA: Febrer de 2023		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/150	
		ESCALA: 1/150		AUTOR: Jordi Andueza	

Situació. Escala 1/10.000

Situació. Escala 1/2.000

BAULA
RESECA
ARQUEOLÒGICA

Promotors:
Consorci per al tractament de Residus
Sòlids Urbans del Mareme

Ubicació:
Pla. Circular Mata-Rocafonda
C.P. MAD 11

Donc: 10.016-10
Situació i Emplaçament
Projecte:
Jordi Ardiaca

Jordi Ardiaca

A3 FULL 1

PROMOTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme		PLANOL: Plana de situació general de les restes a la platja superior		Nº: 1	
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardècia DIBUXTA:		SITUACIÓ: Parc Circular Mataró Maresme		FULLA: 1	
BAULA RECERCA ARQUEOLÒGICA		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/150	
Gener de 2023		ESCALA: 1:150		AUTOR: Jordi Ardècia	

BAULA
RECERCA
ARQUEOLÒGICA

EQUIP TÈCNIC:
Jordi Ardècia
DIBUXTA:
Gener de 2023

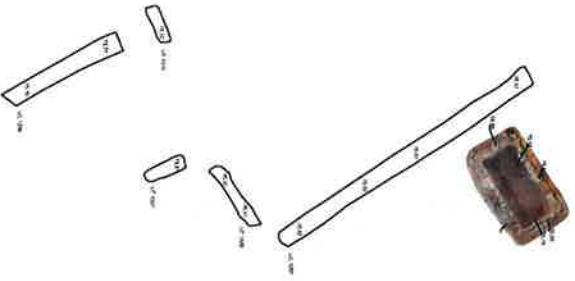
POBLACIÓ:
MATARÓ

ESCALA:
1/150

AUTOR:
Jordi Ardècia

ESCALA:
1:150

ESCALA:
1:150

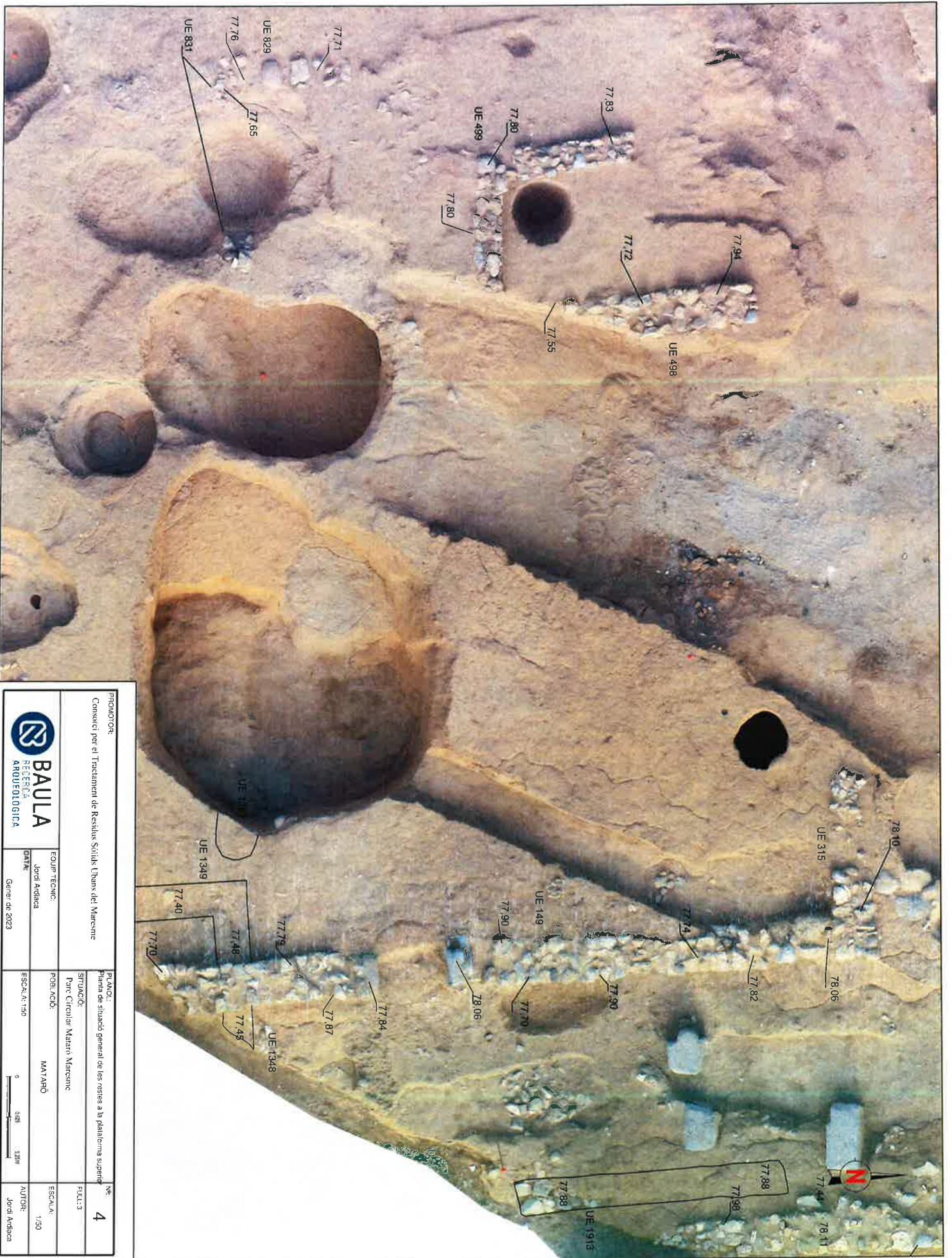

PRECATORIO: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marisme		PLANO: Planta de situació general de les restes a la plataforma superior		Nº: 2
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardècia		SITUACIÓ: Parc Circular Marató Marisme		FULL: 1
DATA: Gener de 2023		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/150
		ESCALA K: 1:150 0 125 250		AUTOR: Jordi Ardècia

PROJECCIONS Conxectiu per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme		PLANO: Plana de situació general de les restes a la plataforma superior		Nº 3
BAULA REFERÈNCIA ARQUEOLÒGICA		ESTRUCIÓ: Parc Circular Mataró Maresme		FULL: 2
EQUIP TÈCNIC: Jordi Adellà		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/50
DATA: Gener de 2023		ESCALA: 1/50		AUTOR: Jordi Adellà

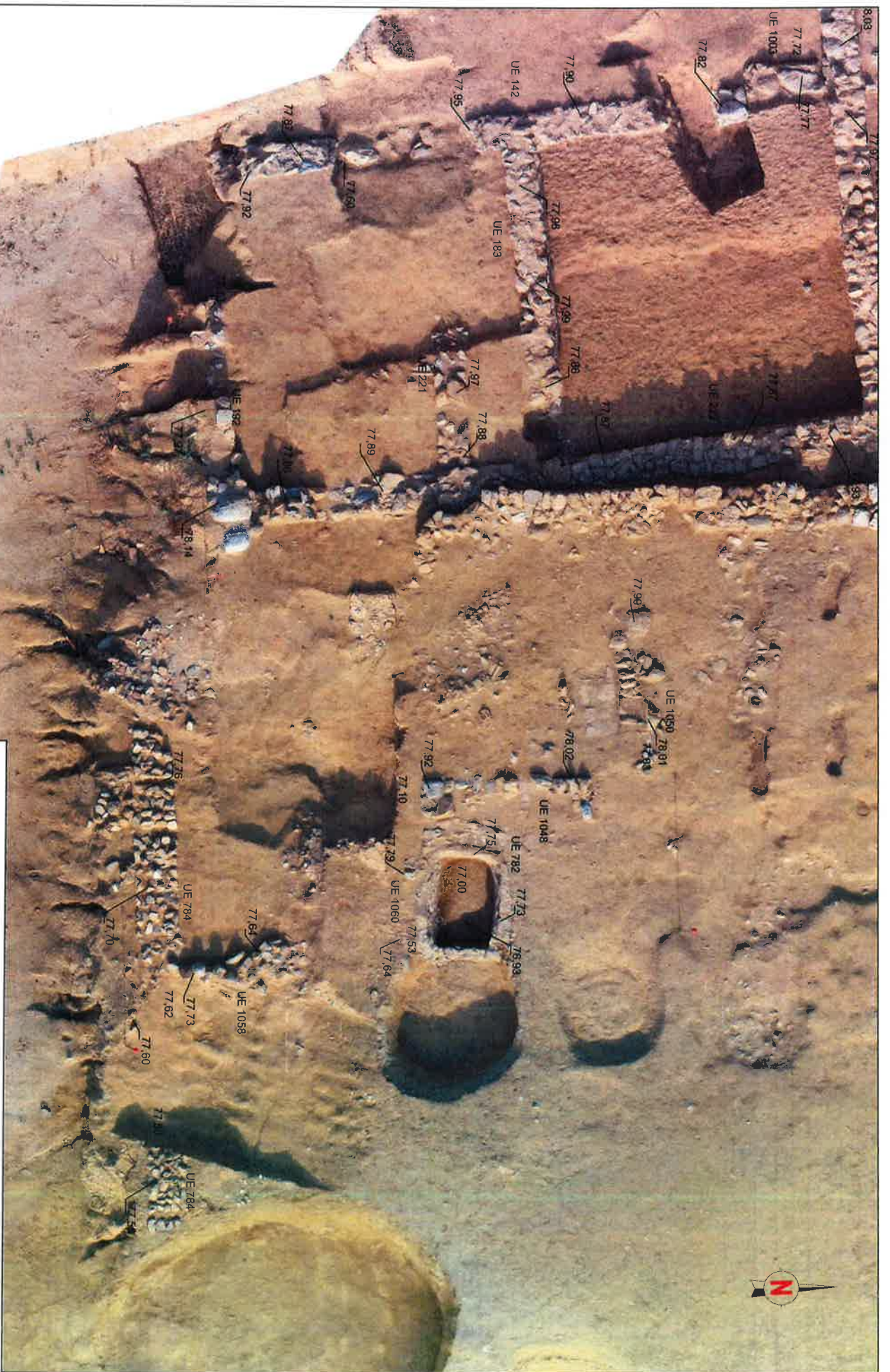

PROYECTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marçanenc		PLAQUE: Plànol de situació general de les restes a la pal·latina superior		Nº: 4
BAULA RECERCA ARQUEOLÒGICA		ESTRUCCTURA: Parc Circular Marçanenc		FOLLS:
FEUILLE TECHNIQUE: Jordi Ardècia		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/50
DATA: Gener de 2023		ESCALA: 1:50		AUTOR: Jordi Ardècia

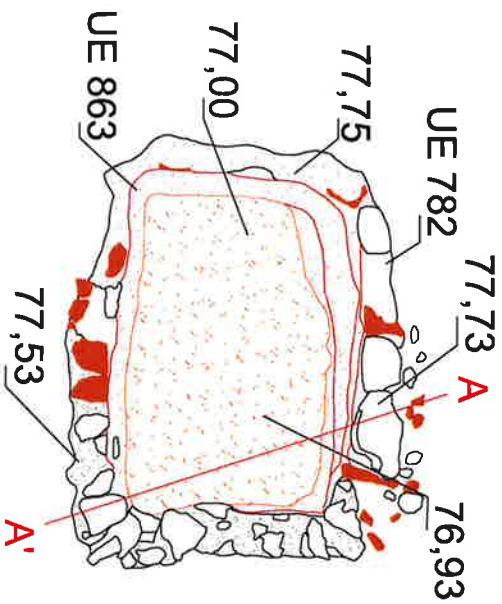
PROMOTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marèsme		PLANO: Planta de situació general de les restes a la palaferrament superior		Nº 6
		SITUACIÓ: Parc Circular Marató Marèsme		FULLS 1/50
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardaca		PROJACTE: MARIADÓ		ESCALA: 1:50
DATA: Gener de 2023		ESCALA: 1:50		AUTOR: Jordi Ardaca

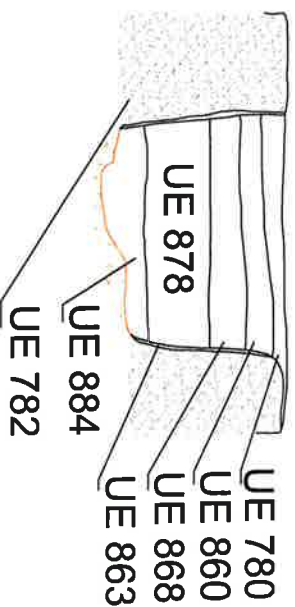
PROYECTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Baix Llobregat		PLANO: Planta de situació general de les restes a la plataforma superior		Nº: 7
BAULA RECERCA ARQUEOLÒGICA		SITUACIÓ: Parc Circular Marató Marçene		FOLI: 6
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardècia		POBLACIÓ: MARATÓ		ESCALA: 1:50
DATA: Gener de 2023		ESCALA: 1:50		AUTOR: Jordi Ardècia

77,70 +
 77,50 +
 77,30 +
 77,10 +
 76,90 +
 m.s.n.m

0 A +
 1 +
 1,65 + A'

PROJOTOR:
 Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marisme

PLANOJL: Planta i secció del llac UE 782

Nº: 8

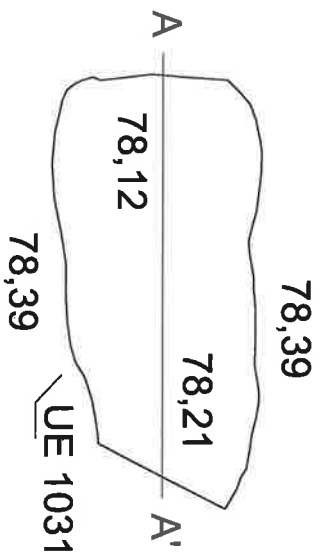
BAULA
 RECERCA
 AROUENOLÒGICA

EQUIP TÈCNIC:
 DATX: Jordi Ardida
 Gener de 2023

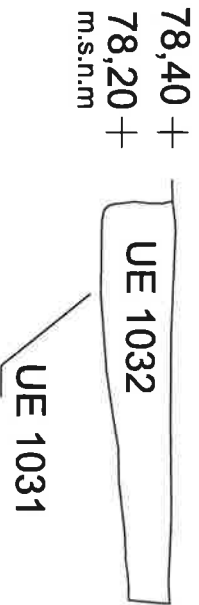
SITUACIÓ: Planta i secció del llac UE 782
 POBLACIÓ: Parc Circular Marató Marisme
 MATRIU: MATRIU
 ESCALA: 1:20

AUTOR:
 Jordi Ardida

0
A+ + 1 + 1,67
+ A' + A'

PRODIGE
Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marçnesme

BAULA
RECERCA
ARQUITECTONICA

EQUIP TÈCNIC:
Jordi Ardècia
DATA:
Gener de 2023

PLANO: Plànol i secció tomba 1031

Nº: 9

SITUACIÓ: Parc Circular Matarró Marçnesme

FULL: 28

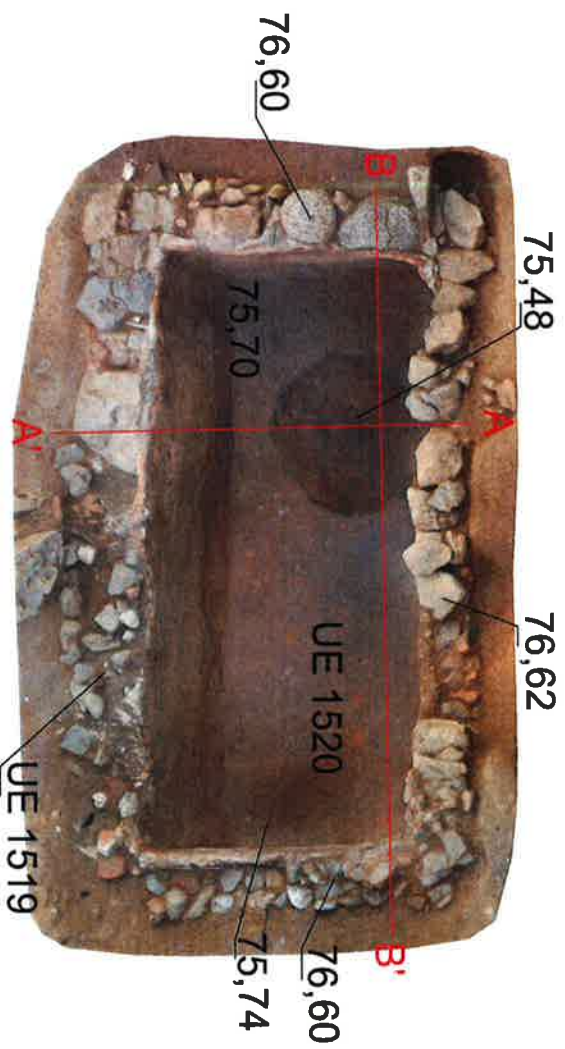
POSICIÓ: MATARRÓ

ESCALA: 1/20

ESCALA: 1/20

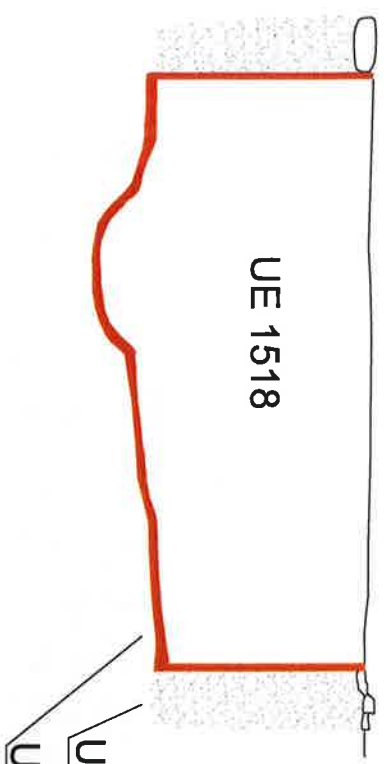
AUTOR:
Jordi Ardècia

PROYECTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Usans del Marisme		PLANO: Planta del jacó UE 1519		Nº: 10	
Equip TÈCNIC: Jordi Andueza		SITUACIÓ: Parc Circular Marató Marisme		FULL: 25	
DATA: Gener de 2023		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/20	
ESCALA: 1/20				AUTOR: Jordi Andueza	

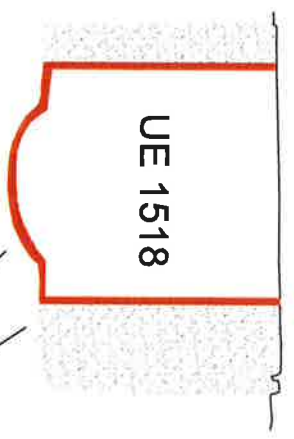
0 + B
1 +
2 +
3 + B'

76,60 +
76,40 +
76,20 +
76,00 +
75,80 +
m.s.n.m

0 + A
1 +
1,65 + A'

76,60 +
76,40 +
76,20 +
76,00 +
75,80 +
m.s.n.m

UE 1519
UE 1520

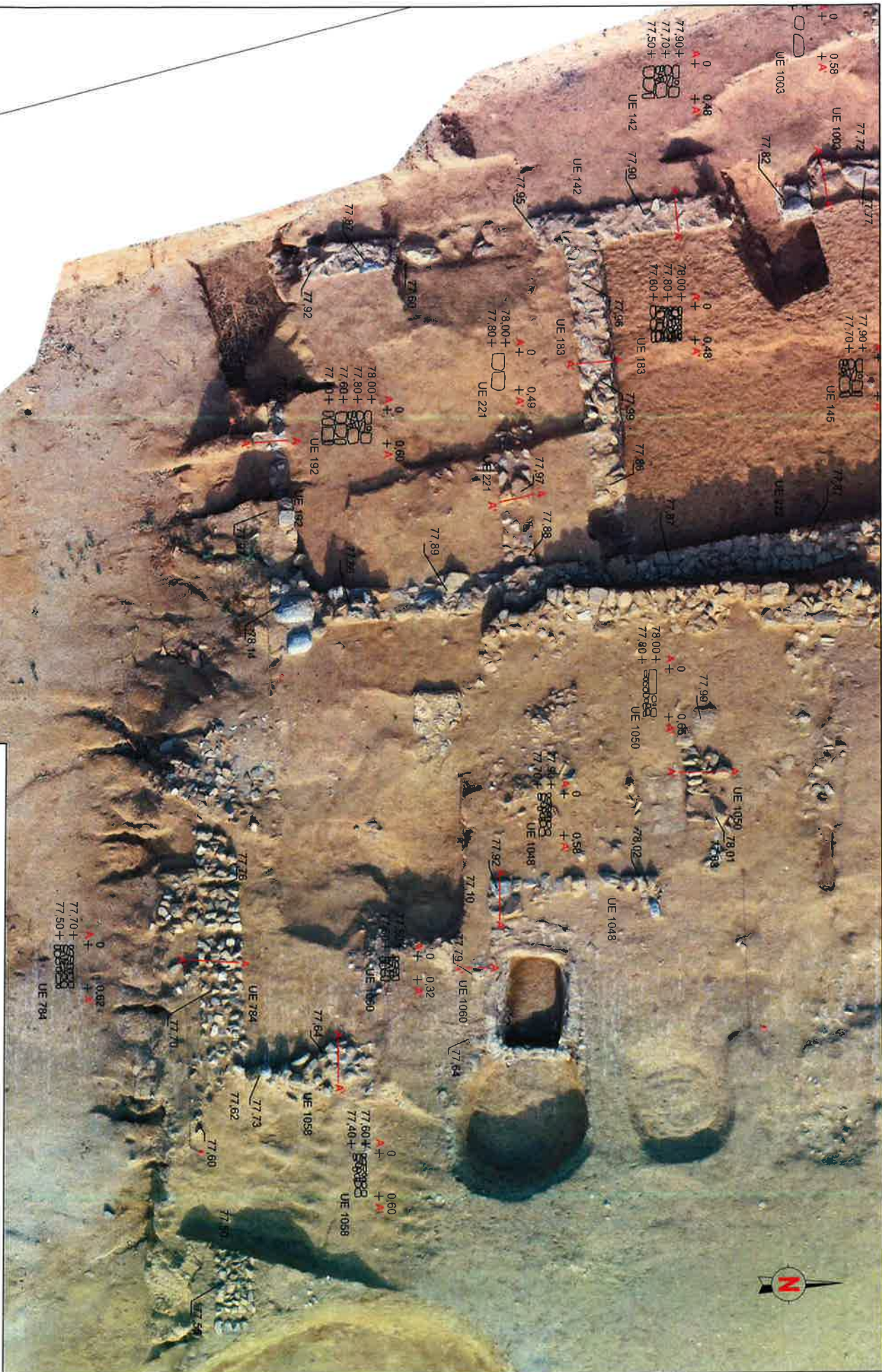
PROMOTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme		PLANOL: Seccions bàsics UE 1519		Nº: 11	
SITUACIÓ: Parc Creïbler Marató Maresme		POBLACIÓ: MATARÓ		FULL: 25	
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardècia DATA: Gener de 2023		ESCALA: 1/20		ESCALA: 1/20	
				AUTOR: Jordi Ardècia	

PROYECTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marèsme		PLANO: Planta i seccions de murs i fonamentacions 2		Nº 12
BAULA RECERCA ARQUEOLÒGICA		ESTRUC: Parc Circular Marató Marèsme		FULL: 32
EQUIP TÈCNIC: Jordi Andueza DMTK Gener de 2023		POBLACIÓ: MATARÓ		ESCALA: 1/50
ESCALA: 1/50				AUTOR: Jordi Andueza

PROYECTOR: Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Baix Llobregat		PLANO: Planis i seccions de murs i pavimentacions 4		Nº 15
BAULA SISTEMES DE INFORMACIÓ I ARQUITECTURA		SITUACIÓ: Parc Creu del Marçà, Manresa		FULLS: 1/50
EQUIP TÈCNIC: DAIVE Jordi Andueza Gener de 2023		POSICIÓ: MANTARÓ		ESCALA: 1:50
				AUTOR: Jordi Andueza

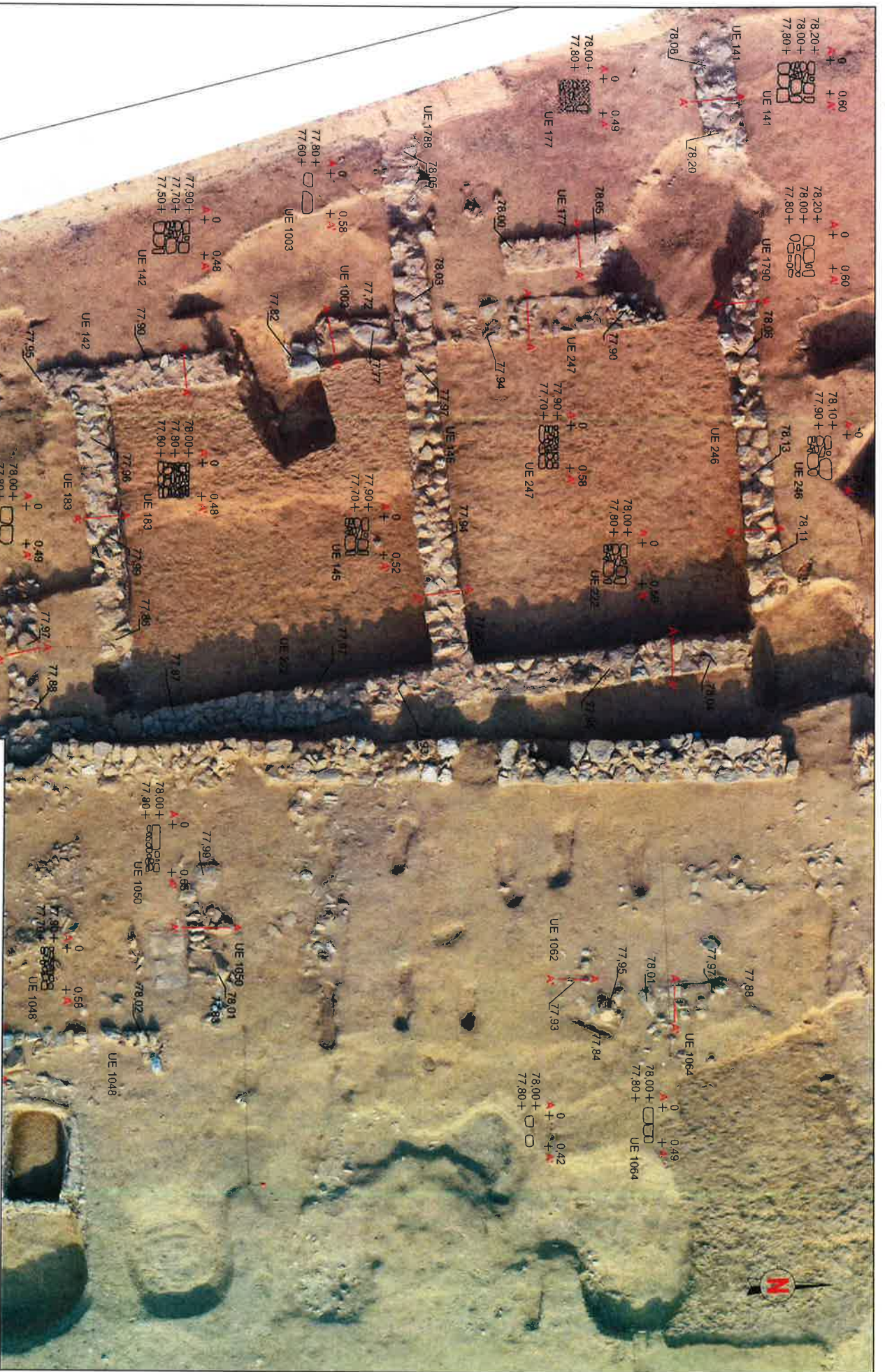
PROYECTOR:
 Conservi per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marisme

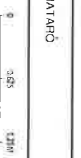

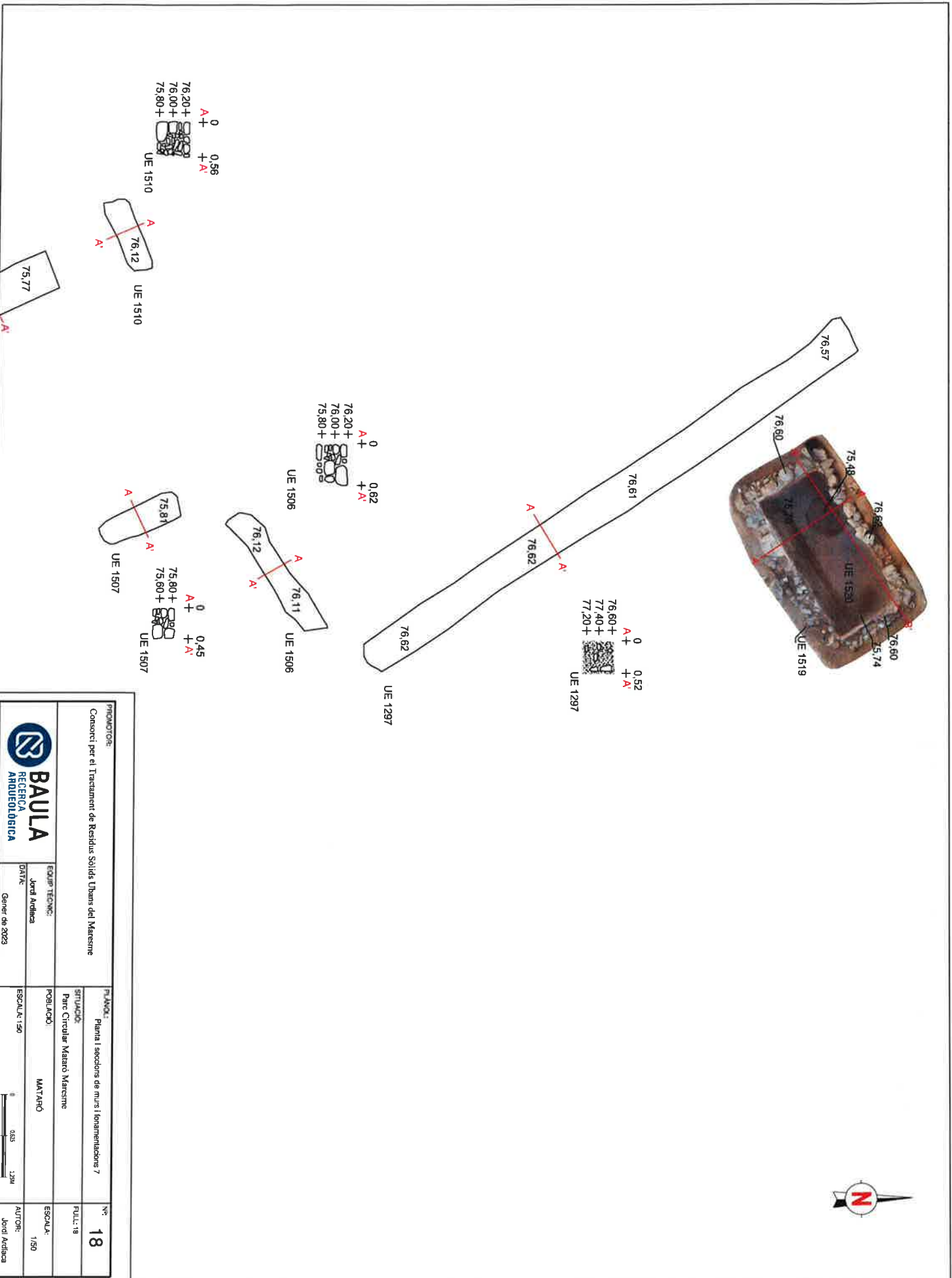
BAULA
 REFERÈNCIA
 ARQUEOLÒGICA
 EQUIP TÈCNIC:
 Jordi Ardècia
 DATA:
 Gener de 2023

TÍTOL:
 Plans i seccions de murs i ornamentacions 5
 SITUACIÓ:
 Parc Circular Marítim Marisime
 PÇA. ACÍO:
 MATARÓ
 ESCALA: 1:150
 N.º:
 16
 FULL: 38
 ESCALA:
 1:50
 AUTOR:
 Jordi Ardècia

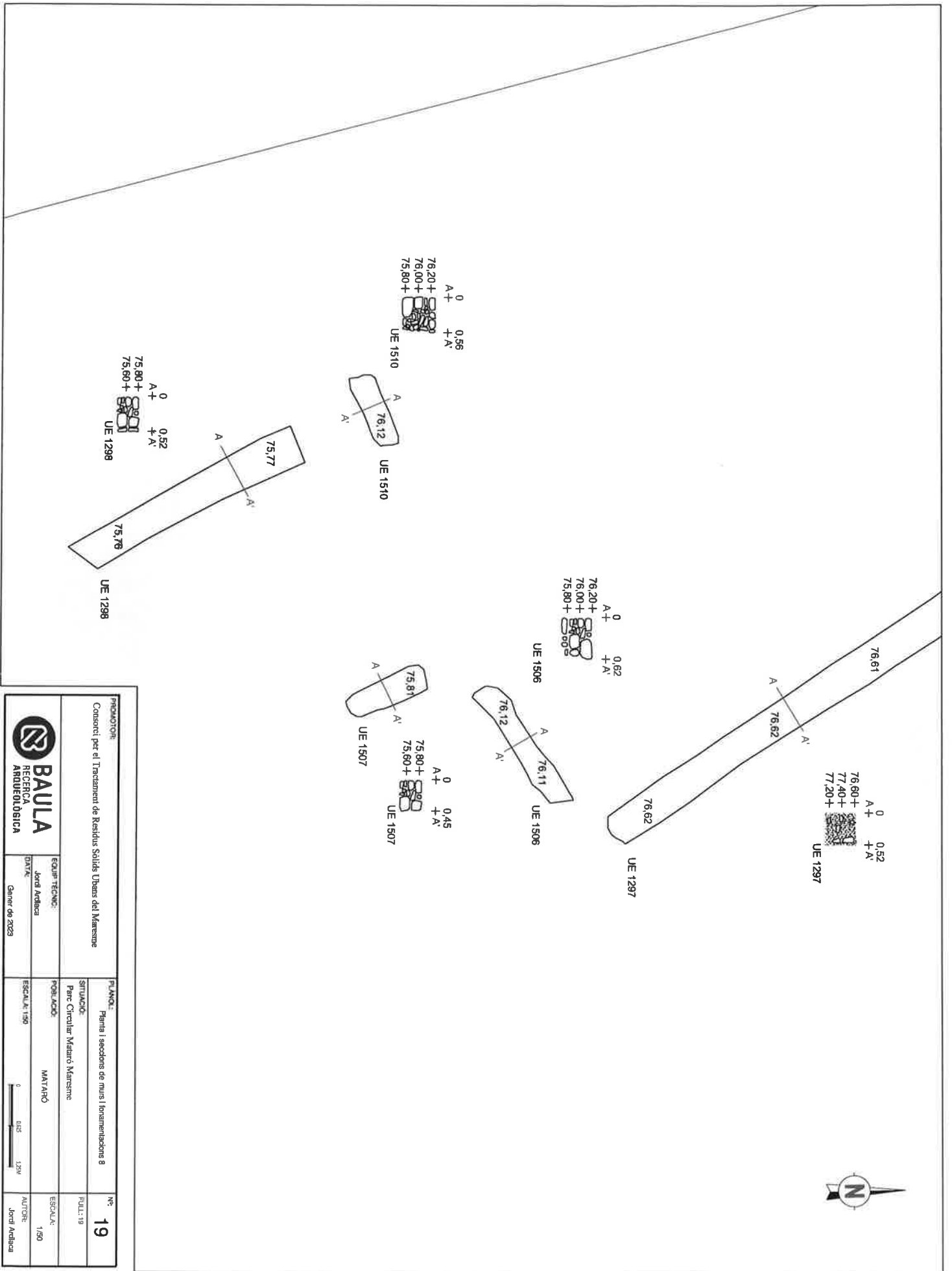

		PROJECTE: Conseqüència del Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme	
EQUIP TÈCNIC: Jordi Ardècia		PLANO: Planta i seccions de murs i fonamentacions 6	
ESCALA: 1:30		SITUACIÓ: Parc Círcul del Mataró Maresme	
DATA: Gener de 2023		POBLACIÓ: MATARÓ	
		Nº: 17	
AUTOR: Jordi Ardècia		ESCALA: 1:30	

PROYECTO: Conocer i per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Marèsme		PLAQUE: Plana i sectors de murs i fonamentacions 7		Nº: 18	
Equip TÈCNIC: Jordi Andueza DATA: Gener de 2023		SITUACIÓ: Parc Circular Mataró Marèsme POBLACIÓ: MATARÓ		FULL: 18 ESCALA: 1/50	
BAULA RECERCA ARQUEOLÒGICA				AUTOR: Jordi Andueza	

PROYECTO:		PLANO:		Nº
Consorci per el Tractament de Residus Sòlids Urbans del Maresme		Planta i seccions de murs i fonamentacions 8		19
SITUACIÓ:		POBLACIÓ:		PL.LL:
Parc Creïller Marató Maresme		MANTARÓ		19
EQUIP TÈCNIC:		ESCALA:		AUTOR:
Jordi Ardècia		1/50		Jordi Ardècia
DATA:		ESCALA:		
Gener de 2023		0 0.5 1.2M		

